Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 490 — Vineri 31 octombrie 1958 — 4 pagini 25 bani

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Pregătirile pionierilor

La Palatul pionierilor din Capitală simți din plin că se apropie o mare sărbătoare.

Pionierii și școlarii participă cu o deosebită însuflețire la pregătirea simpozionului istorico-literar cu tema „In Octombrie 1917", care va avea loc la 31 octombrie, la Muzeul de istorie a partidului.

In dimineața de 2 noiembrie pionierii vor asculta recitări și povestiri închinate Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. La această manifestare își vor da concursul și artiști ai teatrelor din Capitală. Membrii cercurilor de istorie și literatură pregătesc o adunare tematică închinată sărbătorii de la 7 Noiembrie, adunare care va fi urmată de concursul „Poeții lumii cîntă revoluția".

Noi realizări

Cadrele didactice și elevii școlilor din Craiova întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi realizări. Pionierii de la școala de 7 ani nr. 9, de la școala medie nr. 2, de la Casa pionierilor etc., scriu numeroase scrisori pionierilor din Moscova, Leningrad și alte orașe ale Uniunii Sovietice. In fiecare săptămînă 50 de cadre didactice pleacă în diferite localități din regiune, ținînd conferințe în care vorbesc despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre succesele Uniunii Sovietice pe plan economic și cultural etc.

La colțul roșu de la școala medie nr. 2 se organizează un simpozion cu tema „Să cunoaștem experiența învățătorilor și profesorilor sovietici".

In numeroase școli se pregătesc manifestări artistice în cinstea marii sărbători.

Confecționează material didactic

Cabinetele tehnice de la centrul școlar agricol din Buzău au fost înzestrate, o dată cu începutul acestui an școlar, cu 800 de planșe didactice reprezentînd mașini, dispozitive și scheme de defășurare a diferitelor procese tehnice. Numai cabinetele școlare de tehnologia materialelor și tehnologia meseriei au fost înzestrate cu peste 450 planșe noi. In cinstea zilei de 7 Noiembrie, colectivul didactic al centrului școlar din Buzău și-a luat angajamentul să mai confecționeze încă 100 de planșe.

In sprijinul întovărășirii agricole

Mobilizați de organizația de pionieri și îndrumați de cadrele didactice, elevii școlii de 7 ani din comuna Bezdead, raionul Puciosa, au recoltat cantitatea de 6000 kg. prune pentru întovărășirea „Cel de al II-lea Congres al P.M.R.", aducînd astfel întovărășirii economii însemnate.

Totodată ei au colectat 325 borcane de sticlă, pe care le-au predat centrului de colectare.

Acțiune patriotică

Alături de colectiviști, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Ciobanu, raionul Hîrșova, iau parte cu însuflețire la acțiunea patriotică pentru redarea de noi terenuri agriculturii. Astfel, un număr de 14 învățători și profesori au lucrat la digul Gîrliciu-Dăieni din razn raionului. In pauzele de odihnă cadrele didactice difuzează și citesc colectiviștilor ziare și broșuri.

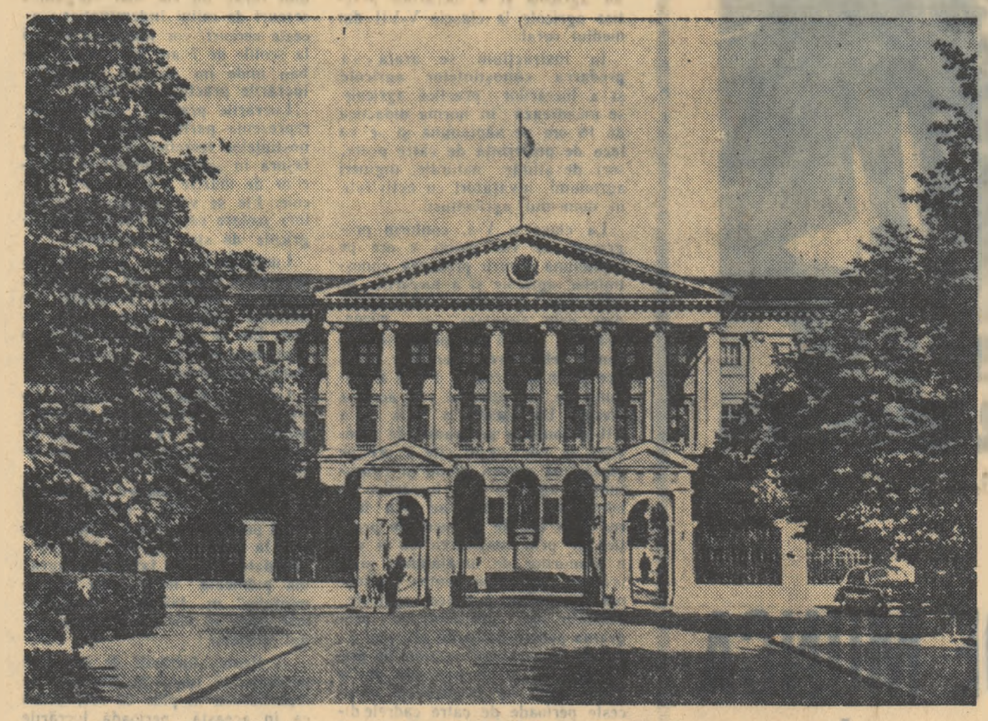

Smolnîi.

Prieteni dragi

E un obicei străvechi. Aproape în fiecare casă, într-un colțișor intim, într-un loc anumit — un scrin sau un sertar — se găsesc cîteva obiecte mărunte, fără vreo valoare aparentă, care sînt păstrate însă ca o adevărată comoară. Sînt acolo fotografii, scrisori cu file îngălbenite de vreme, o floare uscată, un carnețel... Este locul amintirilor, un loc închinat unor sentimente frumoase, unor ființe dragi, unor prieteni buni.

La școala medie din Breaza există o încăpere curată, luminoasă, cu aspect de muzeu în miniatură, care se aseamănă oarecum cu un astfel de colțișor. Sînt adunate aici obiectele pe care elevii din Breaza le-au primit de la prietenii lor, școlarii din Uniunea Sovietică. Pe o masă se află macheta Pieții Roșii. Pe alta o călimară care imită „țarul clopotelor", două miniaturi reproducînd turnurile Kremlinului, un suport de calendar din masă plastică, colorat în albastru și alb, o farfurioară cu incrustații minunate, o păpușă comică. In cutii de carton sînt tot felul de jocuri pentru copii. Peste tot — în rafturi, pe pervazurile ferestrelor — sînt teancuri de vederi din Uniunea Sovietică. Unele din ele au fost adunate în zeci de albume tematice.

Inapoia unei vitrine sînt cîteva numere dintr-o revistă intitulată „Drujba" — prietenia. Este revista pe care o redactează școlarii din Breaza în cinstea prietenilor lor cu elevii sovietici. Privindu-i coperțile prin geamul vitrinei, ai impresia că sînt tipărite. Abia după ce le vezi mai de aproape îți dai seama că nu sînt decît rezultatul străduințelor unor elevi pricepuți în arta desenului.

...Sînt mai mulți ani de atunci. Fusese redactat primul număr din „Drujba". Elevii au hotărît să trimită un exemplar unei școli din Uniunea Sovietică. La scurt timp după ce revista a fost trimisă, școlarii sovietici au răspuns organizînd o emisiune la radio-Moscova. Așa au început primele legături. Schimbul de reviste și emisiuni s-a repetat. Au urmat scrisorile, vederile, fotografiile, darurile... Sute de scrisori au plecat din Breaza și tot sute au sosit din diferite localități ale Uniunii Sovietice.

Se întîmplă uneori ca răspunsul la scrisoarea vreunui elev să întîrzie. Atunci se neliniștește. Socotește zilele.. „Vineri a ajuns acolo Sîmbătă mi-a răspuns. Ieri trebuia să primesc scrisoarea. Am să mai aștept și azi.." Dar nu are răbdare să aștepte. Se interesează la poștă Funcționarii zîmbesc îngăduitor. „Nu. Deocamdată n-a sosit nimic". Pe măsură ce răspunsul întîrzie, neliniștea crește. S-o fi întîmplat ceva? S-a supărat poate pe mine? Deodată se hotărăște: „Dragă Tania, mi-e dor de tine. Ți-am scris și am așteptat răspunsul tău dar pînă acum n-am primit nimic..." In aceeași zi, însă, poșta aduce un plic mare și gros, cu adresa scrisă ordonat în rusește și românește, cu multe timbre și ștampile. Destinatarei de 15 ani cu codițe și uniformă îi vine să joace de bucurie. Ar vrea să se ascundă undeva, să citească singură, dar colegele au aflat și se îngrămădesc toate să vadă, să audă, să asculte. In plic sînt vederi din Moscova și o scrisoare. Tania se scuză că a întîrziat. Voia să-i trimită niște vederi frumoase și nu le-a găsit la timp.

Nimic nu poate fi mai frumos decît un prieten adevărat, un prieten sincer și cinstit, un om integru căruia să-i poți încredința toate gîndurile. Școlarii din Breaza au astfel de prieteni nu numai aici, ci și la mii de kilometri. Nu i-au văzut niciodată, dar ei sînt tot timpul prezenți în sufletul și în gîndurile lor. In orice discuție îi poți auzi vorbind despre pilda unui elev din Alma-Ata, din Moscova sau din Saratov, despre Șura sau Liuba, despre Tamara sau Vera, despre Sașa sau Vasia. Pe zi ce trece prietenia lor devine tot mai puternică. Fetele împletesc pentru prietenii lor sovietici semne de carte, broderii după modele naționale. De cîtva timp, Cristian Breazu migălește la un bulgăre de ipsos. Treptat, de sub crestăturile briceagului se desprinde o mică statuetă — un tînăr aplecat pe o carte. Este un dar pe care Cristian vrea să-l facă școlii nr. 182 din Moscova — școala în care învață cei mai mulți dintre prietenii lor.

Distanțele uriașe care despart pe elevii din Breaza de cei din Uniunea Sovietică nu sînt o piedică. Unii aproape că au uitat cît de departe se află prietenii lor. Le scriu ca și cum ar trebui să-i vadă peste o zi sau două, să-i îmbrățișeze și să le povestească ceasuri și zile în șir, pînă se vor răzbuna pe ce nu au putut cuprinde în scrisorile lor. Anca Răducu a purtat o discuție îndelungată cu Vera Vlasov, din Braniț, despre alegerea profesiei. Vera a terminat acum școala și lucrează într-o uzină. Totodată își continuă studiile în învățămîntul superior, studiind fără frecvență. Exemplul ei o ispitește și pe Anca. Mulți dintre prietenii elevilor din Breaza au terminat școala și au devenit cetățeni destoinici ai statului sovietic. Unii au părăsit localitățile în care se aflau, au plecat departe, la sute și mii de kilometri, pe întinsul imensei Uniuni Sovietice. De pe șantier, din uzine sau din instituții de învățămînt superior continuă să scrie prietenilor dragi din țara noastră, continuă să le vorbească despre patria lor. Gîndurile frumoase pe care le-au schimbat în scrisori, discuțiile pe care le-au purtat i-au apropiat atît de mult încît ei continuă să rămînă prieteni mulți ani după terminarea școlii.

Despre această prietenie vorbesc scrisorile, insignele și toate acele obiecte mărunte pe care elevii le vor păstra vreme îndelungată cu dragoste în locul în care păstrează tot ceea ce au mai de preț.

OCTAV BUZESCU

Am fost în Țara Socialismului

Despre Uniunea Sovietică citisem și auzisem nenumărate lucruri. Visam însă de mult să văd cu ochii mei minunata țară sovietică, să cunosc nemijlocit experiența celei mai înaintate școli din lume. De aceea m-am bucurat nespus cînd mi s-a oferit prilejul să fac o călătorie în Uniunea Sovietică.

Mi-e greu să exprim în cuvinte prietenia și căldura cu care am fost întîmpinați pretutindeni, dragostea cu care oamenii sovietici ne-au împărtășit experiența lor, interesul pe care l-au manifestat față de munca și realizările noastre. Ne-au impresionat modestia profesorilor sovietici atunci cînd vorbesc de experiența lor, tenacitatea cu care cercetează și rezolvă problemele de educație. In toate școlile și instituțiile extrașcolare pe care le-am vizitat am putut să ne dăm seama de grija pe care o poartă statul sovietic copiilor și celor care-i educă și-i instruiesc, de apropierea sufletească ce există între profesori și elevi.

Școala sovietică acordă o mare atenție pregătirii pentru viață a elevilor și înarmării lor cu deprinderi de muncă productivă. Mărturie stau numeroasele lucrări executate de elevi în atelierele școlare, uneltele și utilajul cu care acestea sînt înzestrate, laboratoarele bogate. Cu prilejul vizitei pe care am făcut-o la școala medie nr. 1 din Bender am văzut numeroase obiecte lucrate de elevi în atelierele școlii. Acestea erau înzestrate cu mașini și unelte în stare de funcțiune, puse la dispoziția elevilor de către întreprinderile din localitate.

De neuitat va rămîne pentru noi vizita pe care am făcut-o la Palatul pionierilor din Odesa — o clădire monumentală, așezată pe malul Mării Negre. In sălile de științe naturale, de tehnică, de lucru manual pionierii executau cu atenție, cu adevărată măiestrie artistică, lucrări complicate. Biblioteca palatului este bogat înzestrată cu cărți potrivite pentru vîrsta și nivelul de înțelegere al pionierilor.

La Chișinău am asistat la un program artistic prezentat de elevi. Pioniera Galina Tkaciuk a ținut neapărat să recite o poezie în cinstea oaspeților romîni. Ne-a arătat apoi, sfioasă și mîndră în același timp, obiectele confecționate de ea în orele de lucrări practice, explicîndu-ne cu seriozitate felul în care a lucrat.

La Kiev, unde am vizitat noua clădire a Universității „Taras Sevcenko", am văzut vechea tipografie a lui Petru Movilă. Ne-am reamintit atunci legăturile de prietenie care s-au manifestat între poporul rus și poporul romîn din cele mai vechi timpuri. Pe această tradiție și, mai ales, pe comunitatea țelurilor noastre actuale se întemeiază marea prietenie care leagă astăzi atît de strîns popoarele noastre.

Vizita în țara socialismului a fost pentru noi un prilej bogat de învățăminte și, totodată, un prilej de a exprima oamenilor sovietici stima și recunoștința ce le-o purtăm, sentimentele calde, de frățească dragoste care ne leagă de ei.

ELENA POPOIU
directoarea școlii de 7 ani nr. 11, București

Victoriile laminoriștilor

Rar ai prilejul să asiști la o înfruntare mai impresionantă între om și metal decît în clipele cînd, de pe platforma unui laminor, privești rostogolirea neîntreruptă a țaglelor încălzite la roșu pe covorul zornăitor al benzilor transportoare. Uriașa masă de metal pare o cascadă incandescentă care coboară amenințătoare, cu viteza unui tren expres. De la cuptorul de reîncălzire la caja laminorului, de la cuptorul de recoacere pînă la capătul benzii transportoare, întreagă această rostogolire năvalnică a metalului e controlată și strunită însă de îndemînarea laminoriștilor.

Insoțitorul meu, un tînăr inginer al uzinelor „Nicolae Cristea", nu m-a condus dintru început în noile hale ale laminorului, ci la clubul uzinei. Avea să-mi arate ceva deosebit de important, de prețios pentru laminoriștii gălățeni: cea mai înaltă răsplată a muncii lor, mîndria lor — drapelul de întreprindere fruntașă pe țară.

— L-am cucerit în preajma lui 23 August de la siderurgiștii hunedoreni, îmi spune tînărul inginer. A fost o victorie grea, pentru care am luptat toți. Nu-i ușor lucru să întreci măiestria și tradiția îndelungată a hunedorenilor. Nici laminoriștii uzinelor „Republica" din București, nici cei de la Cîmpia Turzii sau Roman nu s-au dat ușor bătuți. Au realizat și ei succese însemnate. Iată motive să ne mîndrim mai mult cu drapelul cucerit și să luptăm pentru a-l menține. Vrem ca etapa de muncă pe care o străbatem acum, în plin avînt al întrecerii în cinstea lui 7 Noiembrie, să ne găsească tot în frunte.

Acum, să-ți arăt unde lucrează fruntașii noștri...

Deși mi s-a spus de la început că majoritatea muncitorilor laminorului din Galați sînt tineri, proaspeți absolvenți ai școlii profesionale, am rămas totuși uimit cunoscînd unele echipe fruntașe. Multi din muncitorii brigăzii conduse de maistrul Titi Caragea par niște adolescenți. De altfel aceasta și sînt — ucenici ai școlii profesionale, care își fac aici practica. Nici maistrul nu este mult mai virstnic decît brigadierii săi. Totuși, brigăzii lui Titi Caragea i s-a dus vestea în întreaga uzină pentru succesele deosebite și neîntrerupte pe care le realizează. Prezența ucenicilor în echipele fruntașe e un fapt obișnuit la uzinele „Nicolae Cristea". La caja duo a laminorului nr. 3, în echipa lui Cezar Antipa, lucrează, umăr la umăr cu muncitorii calificați, numeroși ucenici.

Muncitorii noului laminor, a cărui instalare a fost terminată de curînd, zoresc să termine rodajul la cald și să întîmpine 7 Noiembrie cu o producție sporită. Tehnica cea mai înaintată i-a transformat pe laminoriști în adevărați comandanți ai bătăliei muncii. E greu să redai în cuvinte impresia puternică pe care ți-o produc îndemînarea și cunoștințele tehnice ale ucenicilor din echipele laminoriștilor Ion Marinescu și Alexandru Caranfil, care conduc cu siguranță, apăsînd pe butoanele tabloului de comandă, întreaga mișcare a laminoarelor.

12 pînă la 15 la sută peste normă, cît realizează zilnic în această perioadă majoritatea echipelor de la „Nicolae Cristea", reprezintă adevărate recorduri. Procentele acestea înseamnă zeci de tone de sîrmă, sute de metri pătrați de tablă, kilometri de țevi pentru conducte peste plan, pentru șantierele patriei.

Acum 40 de ani, muncitorii gălățeni, marinarii navelor din port, au fost printre primii în țară care au ridicat stindardul luptei de solidaritate cu făuritorii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astăzi, în preajma celei de a 41-a aniversări a Marii Revoluții, laminoriștii gălățeni și, alături de ei, ucenicii școlii profesionale, se dovedesc demni de tradiția glorioasă de luptă a proletariatului din străvechiul port dunărean, pășind în primele rînduri ale constructorilor socialismului din țara noastră.

MIRCEA HERIVAN

Pentru studierea temeinică a marxism-leninismului

Cadrele de mîine ale construcției socialiste sînt crescute cu grijă în școli de către miile de învățători, profesori și maiștri din țară. Ei îi învață pe copii să gîndească, îi ajută să cunoască lumea înconjurătoare, să înțeleagă fenomenele din natură și societate, pregătindu-i pentru viață.

„Dacă propteaua este dreaptă — ne spunea un secretar de partid dintr-o școală — și lăstarul crește drept". In adevăr, pentru a le putea forma școlarilor o concepție sănătoasă, materialist-dialectică despre lume și viață este necesar ca tu, dascăl, să-ți fi însușit această concepție sănătoasă. De aici, necesitatea studierii temeinice și sistematice a marxism-leninismului, singura învățătură care dă gîndirii educatorului puterea de a interpreta în mod științific fenomenele de viață, de a pătrunde adevărata lor esență, ajutîndu-l să-și formeze o concepție sănătoasă despre lume și societate.

Conștiente de aceasta, cadrele didactice, sub îndrumarea organizațiilor de partid din școli, au urmat an de an în număr tot mai mare învățămîntul politic organizat pentru ele. Aci au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape istoria Partidului Muncitoresc Romîn, problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste, să aprofundeze studiul economiei politice și al filozofiei. In cercurile de învățămînt politic pedagogii au putut să cunoască documentele partidului nostru și ale mișcării muncitorești internaționale, să adîncească și deci să înțeleagă mai bine problemele fundamentale ale marxismului ca: rolul conducător al partidului în lupta pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare și în construcția socialistă, esența dictaturii proletariatului, importanța statului în construirea socialismului și în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului etc.

Studiul problemelor ideologice și politice le-a dat pedagogilor mai multă siguranță în predare, mai multă competință pentru descoperirea și înlăturarea rămășițelor ideologiei burgheze din munca didactică, pentru combaterea obiectivismului și așa-zisului apolitism la predare, pentru combaterea manifestărilor cosmopolite din activitatea la catedră a unor profesori ș.a.

Cunoașterea trecutului de luptă al partidului nostru, cunoașterea luptei duse de partidele comuniste și muncitorești au contribuit la educarea învățătorilor și profesorilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. La rîndul său, aceasta stă la baza educării unui tînăr devotat patriei socialiste și cauzei clasei muncitoare.

Dată fiind influența pozitivă pe care o are învățămîntul de partid asupra muncii pedagogilor, Ministerul Invățămîntului și Culturii a hotărît să sprijine cu mai multă tărie dezvoltarea acestui învățămînt pentru a crea condiții tuturor cadrelor didactice din instituțiile școlare și universitare să poată studia în mod organizat marxism-leninismul.

Incepînd cu acest an școlar, cadrele didactice din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, tehnice, de meserii, tehnico-de maiștri, case de copii, case de pionieri, de la Stațiunea tinerilor naturaliști și din institutele de învățători vor putea studia marxism-leninismul într-o perioadă mai îndelungată. In două cicluri. Primul ciclu, avînd o durată de doi ani, cuprinde un curs privind problemele fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii Partidului Muncitoresc Romîn. Educatoarele, învățătorii, profesorii de la clasele V-VII, din casele de copii, cadrele didactice de la școlile agricole și de meserii, profesorii și maiștrii din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri pot urma apoi cei de al doilea ciclu, în care vor studia istoria partidului nostru (în doi ani) și probleme de economie politică (un an). S-a creat posibilitatea ca în continuare pedagogii care termină cu bune rezultate acest ciclu să se înscrie la cursurile de filozofie marxistă.

Ciclul al doilea pentru cadrele didactice de la clasele VIII-XI ale școlilor de cultură generală, din școlile pedagogice, de la casele de copii, din institutele de învățători și de la Stațiunea tinerilor naturaliști cuprinde studiul economiei politice (un an) și al filozofiei marxiste (doi ani).

Incadrarea profesorilor în formele de învățămînt politic se va face cu sprijinul organizațiilor de partid și al secțiilor de învățămînt și cultură pe baza pregătirii ideologice și politice a fiecărui om. Inspectorii, directorii și directorii adjuncți ai școlilor pot să studieze și ei, în raport cu pregătirea politică, în una din formele de învățămînt organizate pentru cadrele didactice.

Pozitiv este faptul că, începînd cu acest an, la cursurile de învățămînt politic, pe lîngă problemele ideologice și politice, pedagogii vor putea aprofunda și unele chestiuni privind conținutul muncii didactice și educative din școli, iar după necesități, se vor face expuneri asupra evenimentelor politice actuale interne și internaționale.

Invățămîntul politic al cadrelor didactice se desfășoară pe bază de expuneri și seminarii lunare. Ca și în anii trecuți, cercurile pentru pedagogii din orașe sînt organizate pe școli sau pe grupe de școli, iar pentru pedagogii din mediul rural expunerile și seminariile lunare se țin, după posibilități, la centrul de raion.

Pentru a se asigura acestor cursuri un conținut potrivit cerințelor școlii noastre noi, lectorii sînt selecționați, cu sprijinul comitetelor regionale de partid, dintre cele mai

(Continuare în pag. 4)

Planul de muncă AL ȘCOLII

Experiența a dovedit că planul de muncă al școlii constituie un prețios îndreptar, un auxiliar indispensabil pentru buna desfășurare a activității instructiv-educative. Un plan judicios întocmit dă colectivului școlii posibilitatea să ducă o muncă organizată și rodnică, asigură acestei munci unitate și perspectivă.

Intocmirea planului este o lucrare plină de răspundere, care presupune o temeinică muncă pregătitoare. In elaborarea sa trebuie să se țină seama atît de sarcinile de bază ale învățămîntului, de perspectivele de dezvoltare ale acestuia, cît și de condițiile specifice fiecărei școli în parte.

Cercetînd planurile de muncă ale școlii de 7 ani din satul Jitaru, raionul Potcoava, ale școlii medii nr. 17 „Matei Basarab" și ale școlilor de 7 ani nr. 3 și nr. 73 din București se poate constata că, în general, colectivele din școlile respective au căutat să întocmească planuri cuprinzătoare, axate pe sarcinile actuale ale învățămîntului nostru. Astfel, în planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 73 sînt arătate pe larg mijloacele prin care se va urmări educarea comunistă a elevilor în cadrul activității extrașcolare și în afară de școală: cercuri de elevi, proiecții, serbări școlare, vizite în întreprinderi, G.A.S. și G.A.C., vizite la muzee, vizionări de filme și spectacole cu caracter educativ — cu precizări pentru fiecare activitate în parte (Sînt indicate, de pildă, tematica cercurilor de elevi, întreprinderile la care se vor face vizite și obiectivele ce se vor urmări cu acest prilej etc.). La fel, în planul de muncă al școlii medii nr. 17 din București se arată în mod concret ce măsuri se vor lua pentru dezvoltarea deprinderilor politehnice ale elevilor: cuprinderea lor la activitatea din cele patru ateliere ale școlii, repartizarea pe grupe, programul de lucru, organizarea și desfășurarea muncii în atelier, asigurarea colaborării dintre profesorii de specialitate și profesorii-maiștri etc.

Alături de asemenea exemple se pot întîlni, însă, și cazuri cînd planurile nu acordă importanța cuvenită problemelor actuale ale învățămîntului. Un asemenea exemplu ni-l oferă planul școlii de 7 ani din Jitaru, în care unele probleme de mare însemnătate ca generalizarea învățămîntului de 7 ani și predarea cunoștințelor agricole sînt tratate superficial. La fel, în planul școlii de 7 ani nr. 3 din București, problema politehnizării se reduce la o singură propoziție: „Acțiunea de politehnizare va fi programată în cadrul activităților din afară de clasă".

In ceea ce privește problemele cultural-educative, acestea au fost trecute în planurile generale ale școlilor, de comun acord cu toți factorii care au sarcina să organizeze astfel de acțiuni, pentru ca, așa cum prevăd instrucțiunile M.I.C., să existe prevederi unice, să se evite suprapunerea activităților.

O altă cerință a planului de muncă al școlii este aceea de a fi conform cu realitatea, adică de a ține seama de condițiile specifice, de nevoile și lipsurile proprii unității școlare respective. Numai respectarea unei asemenea cerințe asigură întocmirea unui plan care să fie cu adevărat util. Iată cîteva exemple în acest sens. Pentru a se asigura o îndrumare metodică competentă a cadrelor didactice, în planul de muncă al școlii medii nr. 17 din București s-a prevăzut crearea de brigăzi formate din cei mai buni profesori din școală. Acest lucru era necesar, ținînd seama de complexitatea cunoștințelor predate la clasele mari și, totodată, posibil datorită existenței unui număr mare de profesori de aceeași specialitate sau de specialități înrudite, fapt care permitea formarea unor asemenea brigăzi. De asemenea, pornindu-se de la constatarea că în anul școlar trecut munca diriginților cu părinții a fost nesatisfăcătoare (fapt care a avut consecințe negative asupra frecvenței și situației la învățătură a unor elevi), în planul de muncă al școlii din Jitaru se acordă o atenție deosebită măsurilor privind întărirea legăturii dintre școală și familie. Un loc important îl ocupă în planul de muncă al școlii nr. 73 din București măsurile privind îmbunătățirea disciplinei elevilor și educarea lor în spiritul grijii față de bunul obștesc. Aceste măsuri își află justificarea tocmai în lipsurile semnalate în această direcție la școala respectivă în cursul anului școlar precedent.

Tematica consiliilor pedagogice a fost fixată și ea, în multe cazuri, în funcție de nevoile reale ale școlilor și cadrelor didactice. Așa, de pildă, colectivul de la școala medie nr. 17 din București și-a propus să discute

N. ALEXE

(Continuare în pag. 3)

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Succese în dotarea școlilor cu material didactic

Îmbogățirea materialului didactic folosit în predarea lecțiilor este o preocupare permanentă a profesorilor și maiștrilor de la cele trei școli care funcționează în cadrul grupului școlar de pe lîngă uzinele „Steagul roșu" din Orașul Stalin.

În afara bogatului material didactic cu care sînt dotate școlile de către uzinele „Steagul roșu", cadrele didactice au fost sprijinite pe această linie și de alte uzine sau întreprinderi, cum sînt uzinele „I. Fonaghi" sau „E. Thälmann". De pildă, de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" s-au obținut piese din care elevii școlii de maiștri au confecționat un motor de tractor, folosit ca material didactic pentru cursul de mașini și tractoare.

O însemnată parte din materialul didactic existent în cabinetele școlare, a căror înzestrare a început în urmă cu 4 ani, s-a obținut prin mijloacele proprii ale grupului școlar, adică prin munca profesorilor, a maiștrilor și elevilor de la cele trei școli. În această muncă s-au evidențiat profesorii ing. Mihai Temian, Constantin Cană și Hristache Ionescu de la școala profesională, ing. Virgil Stănoiu de la școala tehnică de maiștri, ing. Alexandru Marincovici și ing. Henri Schwartz de la școala tehnică. Împreună cu elevii, aceștia au confecționat planșe, desene, diagrame, machete, hărți, au construit mecanisme sau chiar mașini. De exemplu, cercul tehnic al școlii profesionale, condus de profesorul Constantin Cană, a construit un model în funcțiune al unei mașini cu aburi. Școala tehnică a realizat prin mijloace proprii aparate pentru determinarea cuplului de forță, necesare la predarea cursurilor de mecanică. Aceste aparate au fost în mod deosebit apreciate de către toți vizitatorii școlii, iar modelele lor au fost solicitate de către alte școli care doresc să le confecționeze pentru îmbogățirea cabinetelor tehnice școlare.

Iată cîteva cifre care ilustrează succesele grupului școlar pe linia îmbogățirii materialului didactic: la începutul anului școlar 1958-59 grupul școlar dispunea de 1382 planșe, în majoritate confecționate de profesori și elevi, 38 de diagrame mari, lucrate în școală, 1566 diferite piese, 614 scule, 20 dispozitive, 31 de machete, 8 mecanisme, 3 tablouri cu utilajul necesar experiențelor de electricitate, 25 de hărți (din care 15 confecționate în școală), 245 de aparate pentru experiențe, 137 de aparate de măsură, 273 diafilme, 5 aparate de proiecție și un epidiascop, un aparat cinematografic cu bandă îngustă și 20 de filme de scurt metraj, 273 desene, 13 mașini-unelte în stare de funcționare (pentru demonstrații în cadrul cabinetelor școlare), 3 electromotoare, un motor de tractor, două motoare de camion.

În prezent se folosesc larg în cadrul lecțiilor diafilmele, al căror număr se îmbogățește necontenit. Numai în timpul care a trecut de la începutul anului școlar filmoteca școlii a fost dotată cu 100 diafilme pentru diferite specialități tehnice și pentru disciplinele de cultură generală. Școala dispune de cinci cabinete special amenajate pentru proiecții.

Succesele dobîndite în dotarea școlilor cu material didactic constituie o mîndrie a pedagogilor de la grupul școlar. Conducerea grupului continuă acțiunea de dotare a școlilor cu materiale didactice urmărind angrenarea tuturor profesorilor și maiștrilor în folosirea cît mai eficace a acestor materiale.

Prof. SIMION TOMA
grupul școlar „Steagul roșu"
Orașul Stalin

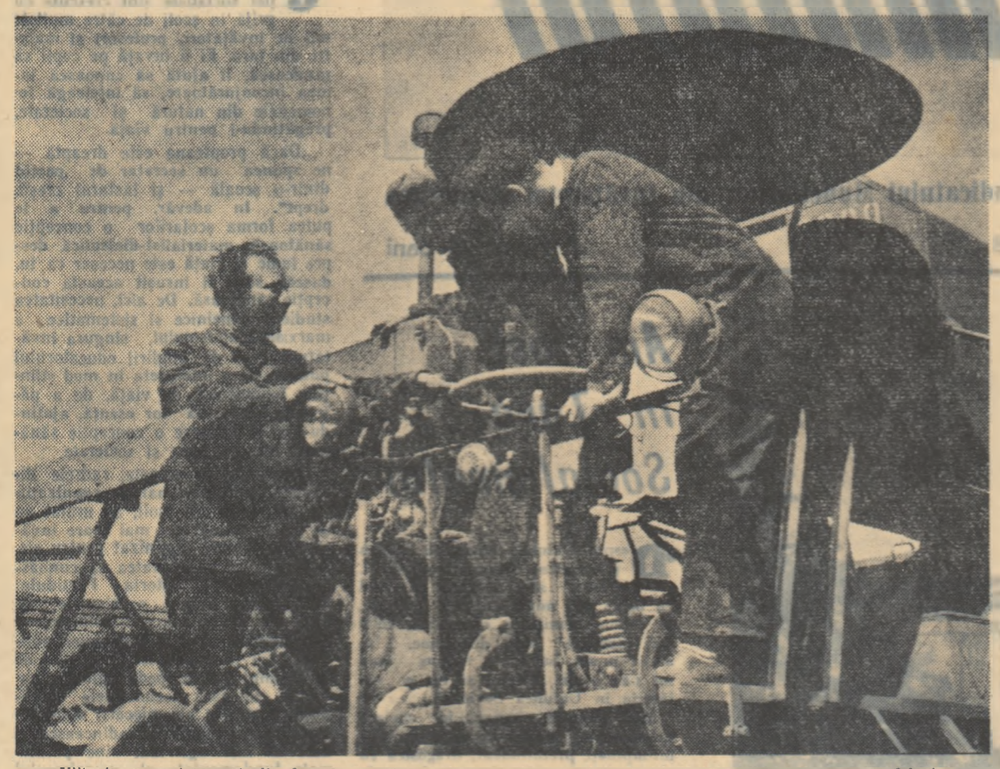

Viitorii mecanici agricoli sînt înarmați cu temeinice cunoștințe despre noile mașini și agregate folosite în agricultura socialistă. În fotografie, un aspect de la o lecție practică de conducere a combinei.

Pe tema instruirii practice

PRIMELE DEPRINDERI DE MUNCĂ în școlile din sectorul agricol

Învățămîntul practic în școlile profesionale din sectorul agricol are un caracter sezonier, deoarece predarea cunoștințelor și aplicarea lor de către elevi dau bune rezultate numai dacă perioadele de învățămînt se eșalonează în timp simultan cu anotimpurile favorabile campaniilor agricole. Se știe că multe lucrări și operații importante în procesul producției agricole nu se pot executa cu bune rezultate decît la anumite perioade ale anului, care deseori sînt limitate doar la cîteva zile.

Pentru a asigura participarea elevilor la toate lucrările și operațiile de bază specifice meseriei agricole pentru care se pregătesc și ținîndu-se seama de faptul că la cele mai multe din aceste lucrări nu există decît o singură dată pe an prilejul de a fi executate, învățămîntul practic din școlile profesionale agricole nu se poate desfășura alternativ sau paralel cu învățămîntul teoretic, ci în perioade separate și, într-o oarecare măsură, independent de acesta. Cursurile teoretice au loc în sezonul mai puțin activ, în timpul iernii, pe cînd instruirea practică începe în prima jumătate a primăverii și durează pînă în cea de a doua jumătate a sezonului de toamnă.

În ceea ce privește instruirea practică de inițiere, din anul I, aceasta se desfășoară la școlile profesionale de mecanici agricoli în mod alternativ cu învățămîntul teoretic, într-un anumit număr de zile ale fiecărei săptămîni, în timp ce la celelalte meserii din sectorul agricol este comasată și are loc la începutul primului an școlar, precedînd cursurile teoretice ale trimestrului I.

Această formă de desfășurare a procesului instructiv-educativ din școlile agricole a dat naștere unor vii discuții cu privire la posibilitatea aplicării în aceste condiții a principiului pedagogic după care în procesul de formare profesională asimilarea cunoștințelor teoretice trebuie să premeargă perioadei de formare a priceperilor și deprinderilor practice. Pentru asigurarea succesiunii logice între teorie și practică programele școlare de instruire practică recomandă pentru meseriile din sectorul agrosilvic ca în cadrul primelor teme să li se predea ucenicilor noțiuni pentru familiarizarea lor cu specificul școlii, cu cunoașterea sectorului de producție, cunoașterea sumară a uneltelor și mijloacelor de fermă.

Pe măsură ce, în perioada de inițiere, se trece la lecții care privesc formarea unor deprinderi de bază ale meseriei, profesorul-maistru se poate folosi în predare de cunoștințele teoretice pe care elevii le-au dobîndit la științele naturii în școala de 7 ani. Dacă adăugăm la aceasta că majoritatea ucenicilor care intră în anul I al școlii profesionale cu caracter agricol sînt proveniți din mediul rural și sînt, deci, familiarizați atît cu mînuirea multor unelte de mînă care se folosesc în mod frecvent în agricultură, cît și cu principiile după care trebuie să se execute anumite lucrări, putem afirma că stabilirea perioadei de practică la începutul anului școlar la aceste categorii de școli nu prejudiciază desfășurarea științifică a învățămîntului. Ba mai mult chiar, se poate afirma că, pe baza observațiilor continue asupra multor lucrări și fenomene legate de viața plantelor și de transformările calitative ce se produc în mediul solului, ucenicii vin la cursurile teoretice cu numeroase cunoștințe de specialitate dibindite pe calea intuitivă.

Din cercetările întreprinse în multe școli profesionale care pregătesc elevi în meseriile agricultori, crescători de animale, horticultori și viticultori, am putut constata cîteva lipsuri ale metodicii folosite de unii maiștri-instructori în cadrul practicii de inițiere a ucenicilor. Astfel, în unele școli repartizarea ucenicilor anului I la lucrări de la fermele școlilor este necorespunzătoare nivelului lor de pregătire, cerîndu-li-se să execute lucrări mult prea complexe, sau sînt repartizați la lucrări care nu corespund meseriei în care se pregătesc. De exemplu, ucenicii anului I horticultori sînt repartizați la lucrări în cultură mare, ucenicii-viticultori la lucrări de legumicultură, zootehniștii la lucrări de viticultură etc. — urmărindu-se numai realizarea sarcinilor de producție corespunzătoare perioadei respective, fără a se analiza dacă asemenea lucrări contribuie sau nu la instruirea ucenicilor în meseria lor de bază. Aceasta nu înseamnă, bineînțeles, că trebuie să excludem în mod radical participarea ucenicilor, mai ales în perioada de inițiere, la lucrări din alte ramuri de producție agricolă înrudite cu meseria lor de bază. Participarea la asemenea lucrări contribuie la calificarea pe un profil mai larg a muncitorilor agricoli, atît de necesară în agricultură.

Cu tot caracterul teoretic mai accentuat al lecțiilor din perioada de inițiere ele trebuie să se încheie cu exerciții pe care ucenicii să le execute cu diferite unelte sau mașini, pe baza demonstrației practice făcute în prealabil de către maistrul-instructor. Acesta va acorda o atenție deosebită utilizării corecte de către ucenici a termenilor despre unelte și mașini și, mai ales, va urmări îndeaproape mînuirea și conducerea corectă a uneltelor.

Instruirea practică în școlile agricole se caracterizează prin cîteva trăsături specifice. În primul rînd trebuie să se țină seama de faptul că, o dată cu mișcările complexe necesare efectuării diferitelor lucrări și operații, muncitorul se deplasează pe suprafața de teren unde lucrează, cu viteze și în ritmuri foarte variate de la o lucrare la alta. Deplasarea aceasta, continuă sau intermitentă, este necesară pentru mînuirea, conducerea și urmărirea uneltelor sau mașinilor cu care se lucrează. Este vădit deci că atenția muncitorului trebuie să fie distributivă, împărțită pe cele două categorii de mișcări — ale mîinilor și corpului pentru executarea lucrărilor pe de o parte, și a picioarelor, în vederea deplasării, pe de altă parte. Este foarte simplu, de pildă, să obișnuiești un începător cu mînuirea coasei. Este cu mult mai greu însă să-l obișnuiești să îmbine și să sincronizeze mișcările mîinilor și ale părții superioare a corpului cu cele ale picioarelor pentru deplasarea în urma coasei. Or, o asemenea sincronizare este necesară la cele mai multe lucrări și operații din agricultură. De aceea, în cadrul instruirii practice de inițiere maistrul-instructor nu trebuie să se ghideze după gradul relativ redus de dificultate al mînuirilor în diferite lucrări agricole, ci să urmărească în principal sincronizarea corectă a diferitelor mișcări în scopul obținerii unui randament cît mai ridicat.

În centrul problemelor instructajului de inițiere vor sta totodată regulile și principiile de protecție și securitate a muncii.

Pentru a ilustra mai clar metodele și formele de muncă pe care le poate folosi maistrul-instructor în cadrul lecțiilor practice de inițiere în meserie dăm mai jos un exemplu de desfășurare a unei lecții destinate cunoașterii și mînuirii uneltelor, lecție caracteristică pentru începutul perioadei de inițiere. Lecția aceasta — cu tema „Cunoașterea și mînuirea uneltelor de mînă folosite în horticultură" — a avut loc la școala profesională horticolă din Turda. Ea s-a desfășurat în două zile consecutiv.

În prima parte a lecției au fost prezentate uneltele de mînă pentru mobilizarea solului și uneltele folosite la lucrările de îngrijire a culturilor. În ziua următoare maistrul-instructor a prezentat ucenicilor uneltele de mînă folosite la pomicultură și viticultură. Ca material didactic s-au folosit 6 casmale de diferite tipuri, 6 sape de diferite tipuri, o furcă de săpat, două tîrnăcoape, 6 săpăligi, două planșe cu STAS-uri de casmale și de sape.

Înainte de a trece la instructajul propriu-zis, maistrul-instructor s-a convins dacă ucenicii au înțeles noțiunile „mobilizare" și „sol" din titlul lecției. El a căutat apoi să stabilească, împreună cu ucenicii, care sînt avantajele și dezavantajele folosirii uneltelor de mînă în lucrările horticole, subliniind necesitatea înlocuirii lor în toate cazurile posibile cu mașini și agregate complexe.

La descrierea uneltelor s-au arătat în mod sumar părțile componente ale acestora, insistîndu-se asupra caracteristicilor diferitelor tipuri ale aceleiași unelte, asupra deosebirilor de construcție dintre ele.

Ucenicii, constituiți în echipe, au trecut apoi prin rotație la fiecare lucrare, pentru a-și putea însuși deprinderile elementare de executare a lucrărilor respective.

În timpul lucrului maistrul a urmărit îndeaproape pe fiecare ucenic, i-a corectat mișcările, poziția corpului și a constatat care sînt greșelile tipice, pentru a le analiza în întreaga grupă.

Organizarea frecventă a unor asemenea instructaje practice, pe baza unei metodici științifice, va contribui la asigurarea unei mai temeinice instruiri profesionale a ucenicilor din sectorul agrosilvic, la buna pregătire a cadrelor necesare sectoarelor agriculturii noastre socialiste.

Ing. DUMITRU DANCA
Inspector cabinetul metodic
Cluj.

Schimb de experiență

De curînd, cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Capitală a organizat la Moinești un schimb de experiență între cadrele didactice din școlile profesionale ale industriei petrolului și chimiei din localitățile Ploești, Cîmpina, Telejen, Borzești, Moreni și Moinești. Problemele discutate în cadrul schimbului de experiență s-au referit îndeosebi la îmbunătățirea metodelor de instruire practică în atelierele școlare și în producție, la confecționarea și utilizarea materialului didactic, la îmbunătățirea muncii educative în rîndurile ucenicilor.

Participanții au asistat la numeroase lecții deschise organizate la Școala profesională de petrol-chimie din Moinești, au urmărit desfășurarea practicii ucenicilor la diferite schele petrolifere și au dezbătut pe larg probleme legate de îmbunătățirea metodelor de predare.

Consfătuirea cadrelor didactice de la Moinești a reliefat importanța și necesitatea lărgirii schimbului de experiență pe ramuri industriale.

Ing. E. CUPFER

Noi ateliere-școală

Nu de mult, la școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești a luat ființă o nouă secție de tinichigerie. În momentul de față secția este dotată cu o mașină de tăiat tablă (construită în școală), două mese din fontă pentru îndreptat tablă, nicovale și clești pentru tinichigerie, instalație pentru încălzirea la gaze a mai multor ciocane pentru lipit, foarfeci pentru tăiat tablă, ciocane din lemn și diverse alte scule. Toate acestea au fost confecționate de ucenicii anului III de lăcătuși mecanici și forjori, sub conducerea maiștrilor instructori Tudor I. Manea și Minea Dumitru.

Deoarece mulți părinți și-au manifestat dorința ca fiii lor să-și însușească meseria de lăcătuși ajustori la banc, s-a trecut la lărgirea atelierului existent și la amenajarea și dotarea lui în acest scop.

Astfel, s-a înființat un „atelier-școală" (în afară de cel de producție) care a fost dotat cu o parte din sculele aflate în magazia de produse finite sau existente în școală. Printre acestea se numără menghini paralele din fontă pentru banc, o mașină de găurit, scule de trasat și îndreptat, mese din fontă pentru trasat și tușat.

În afară de măsurile de dotare și amenajare a locului de muncă s-a ținut seama de măsurile de protecție a muncii și tehnică a securității.

O contribuție deosebită la aceste înfăptuiri a dat tovarășul profesor Gheorghe Cîmpeanu, ajutat îndeaproape de maiștrii strungari Adrian Stănescu, Gheorghe Tipa și Marin Stoican.

Ing. V. HINCU
director la școala de meserii nr. 14 Ploești

DE LA MINISTERUL Învățămîntului și Culturii

Predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole la clasele V-VII din mediul rural pentru anul școlar 1958-1959

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni pentru predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole la clasele V-VII din mediul rural.

În instrucțiuni se arată că predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole se încadrează în norma didactică de 18 ore pe săptămînă și se va face de preferință de către profesori de științe naturale, ingineri agronomi, învățători cu activitate în domeniul agriculturii.

La clasa a V-a, conform programei, se vor socoti 2 ore pe săptămînă pentru predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor de laborator (conform indicațiilor date prin circulara nr. 72303/1958) și cîte 3 ore pe săptămînă pentru efectuarea lucrărilor practice (prin mărirea cu 1 oră a planului de învățămînt la această clasă). La clasele a VI-a și a VII-a, conform programei de tranziție, se vor socoti cîte 2 ore pe săptămînă pentru predarea cunoștințelor agricole și a lucrărilor de laborator (realizîndu-se prin luarea unei ore de la lucrările practice și prin majorarea cu o oră a planurilor de învățămînt) și o oră pe săptămînă pentru efectuarea lucrărilor practice agricole. Celelalte ore, prevăzute în programa pentru lucrările practice agricole în perioada vacanței de primăvară, cît și în perioada de la 15-30 iunie, vor fi efectuate în aceste perioade de către cadrele didactice în cadrul obligațiilor de activitate metodico-didactică de 6 ore în medie pe zi. Pentru conducerea și îndrumarea lucrărilor practice agricole din această perioadă vor fi antrenați învățători, profesorii de chimie, de geografie și de alte specialități, cunoscători ai muncii agricole.

Perioada vacanței de primăvară, cît și perioada de la 15—30 iunie reprezintă etape principale în producția agricolă, cînd au loc cele mai importante lucrări agricole pe care elevii trebuie să le cunoască.

În afară de practica agricolă care se desfășoară în perioadele mai sus arătate, toate școlile de cultură generală din mediul rural vor îndruma elevii ca în timpul liber, cînd nu sînt condiții de lucrări agricole, să contribuie în mod organizat la diferite munci de folos obștesc.

Prin introducerea cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole, școlile de 7 ani din mediul rural nu vor mai organiza cercuri de mîini îndemînatice; aceste cercuri vor funcționa numai la școlile de 7 ani din mediul urban unde nu au fost organizate lucrările practice de atelier.

Lucrările practice agricole vor reprezenta partea aplicativă a cunoștințelor teoretice și se vor desfășura în scopul cunoașterii factorilor de mărire a producției agricole. Ele se vor desfășura pe loturi școlare sau în gospodăriile agricole de stat și colective.

Lucrările practice prevăzute în programa școlară vor fi puse de acord cu interesele producției, cu unitatea unde se desfășoară practica. Ele se pot schimba de la o săptămînă la alta în funcție de influența factorilor naturali.

Lucrările practice se vor desfășura în tot cursul anului. În organizarea lor, se va ține seama de condițiile naturale prielnice de lucru în agricultură.

Ca urmare a măririi numărului de ore de la 2 la 3 ore pe săptămînă pentru lucrările practice agricole la clasa a V-a, cele 31 de ore acordate în plus față de programa publicată în „Gazeta învățămîntului" nr. 485 din 26 septembrie 1958 se vor repartiza în modul următor:

— Pentru lucrările de iarnă în perioada 15 nov.—28 februarie se repartizează în plus 22 ore, astfel că în această perioadă lucrările practice se desfășoară în 30 de ore total (ținîndu-se seama de cele prevăzute în programă).

— Pentru lucrările practice agricole de primăvară — 9 ore, astfel ca aceste lucrări să se desfășoare în 45 de ore total (ținîndu-se seama și de cele prevăzute în programă).

— Pentru lucrările de vară și de toamnă, numărul de ore rămîne cel prevăzut în programa publicată în „Gazeta învățămîntului".

În anul școlar 1958-1959, clasele V-VII nu vor mai efectua lucrări de atelier. Orele de la lucrările de atelier au fost afectate pentru predarea cunoștințelor agricole și pentru efectuarea lucrărilor agricole.

La clasa a V-a, în perioada de iarnă, prin majorarea orelor de lucrări practice, elevii vor executa în afară de lucrările practice prevăzute în programă următoarele: lucrări practice necesare procesului de producție în agricultură care vor consta din diferite impletituri din nuiele, papură, paie (confecționarea de rogojini, coșuri de recoltat produse agricole etc.); lucrări de reparare a uneltelor agricole (ascuțirea părților tăietoare, punerea cozilor, îngrijirea lor și alte lucrări de reparare a utilajului folosit de elevi).

Prin aceste lucrări, elevii capătă cunoștințe și deprinderi elementare de tîmplărie și lăcătușărie strîns legate de întreținerea utilajului agricol și de confecționarea celor mai simple unelte de mînă folosite în agricultură.

Pentru perioada de primăvară, cînd lucrările agricole au o intensitate mai mare și sînt legate de un anumit sezon (epoci optime de însămînțare, de plantare etc., cum sînt cele din luna aprilie), se pot trece unele ore de lucrări de la clasele V-VII, din perioada de iarnă, o dată cu întocmirea planurilor calendaristice.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor practice, toate școlile de 7 ani din mediul rural trebuie dotate cu terenuri corespunzătoare cu sprijinul sfaturilor populare regionale și raionale. Terenurile trebuie să fie bune pentru cultură și în imediata apropiere a școlilor. Suprafața terenului didactic al școlii trebuie să fie de cel puțin 0,5 ha. și de cel mult 2 ha. în funcție de numărul elevilor școlarizați la clasele V-VII.

Bibliografie pentru profesorii de cunoștințe agricole

Pentru sprijinirea cadrelor didactice care predau cunoștințele agricole în școlile de 7 ani din mediul sătesc — pînă la apariția manualului de cunoștințe agricole și a îndrumătoarelor de lucrări practice — se recomandă următoarea bibliografie:

— Manualul de agricultură generală de la școlile profesionale agricole.

— „Cultura legumelor pentru învățămîntul agrosilvic de masă", de ing. M. Demetrescu, ing. M. Bulboacă, ing. M. Nistor.

— „Lucrări practice agricole pentru cursurile agrozootehnice de 3 ani", de ing. Gh. Dănet, Gh. Drăghicescu, I. Mircea.

Desfășurarea activității de educație fizică în anul școlar 1958-1959

Sarcinile educației fizice în școală se realizează prin mai multe forme de activitate, dintre care lecția reprezintă forma de bază.

În scopul îmbunătățirii continue a lecțiilor de educație fizică și pentru înlăturarea confuziilor existente în ceea ce privește caracterul și conținutul acestora, se precizează următoarele:

În școlile de toate gradele, lecția de educație fizică va avea un caracter de pregătire fizică generală.

Pentru aceasta se vor efectua exerciții fizice care să contribuie la dezvoltarea multilaterală a funcțiunii sistemelor și aparatelor organismului elevilor (circulație, respirație etc.), la dezvoltarea armonioasă a corpului, la dezvoltarea calităților fizice de bază (viteză, forță, rezistență, îndemînare) precum și la formarea deprinderilor motrice de mișcări și exerciții aplicative. Exercițiul fizic va fi organizat sub formă de gimnastică, atletism, jocuri, schi și înot.

Profesorii de educație fizică vor alege acele exerciții care, în funcție de nivelul de pregătire al clasei, de condițiile materiale și de anotimp, permit angrenarea tuturor elevilor într-o activitate susținută pe toată durata lecției. Astfel, în trimestrul I accentul va cădea pe elementele de atletism și jocuri, în trimestrul II pe elementele de gimnastică de bază, acrobatică, sărituri și jocuri, în trimestrul III — pe elementele de atletism și jocuri.

Caracterul de pregătire fizică generală nu impune ca în conținutul unei lecții să fie prezente în același timp elemente din mai multe ramuri de sport. Lecția poate fi axată pe elemente dintr-o singură ramură de sport dar care pot asigura pregătirea fizică generală a elevilor.

Este necesar ca profesorii de educație fizică să acorde o atenție deosebită exercițiilor pentru dezvoltarea calităților fizice de bază, recomandînd în același timp și exerciții care să fie executate individual de elevi în timpul liber.

Normele de control, care reprezintă indicii de apreciere obiectivă a nivelului de pregătire al unui elev sau al unei clase, vor fi stabilite de profesorii de educație fizică la începutul fiecărui trimestru, ținîndu-se seama de nivelul anterior de pregătire al elevilor (pe baza normelor de control trecute de elevi în clasa precedentă sau prin lecții de control efectuate la începutul anului școlar), de nivelul de pregătire care trebuie realizat la sfîrșitul trimestrului și al anului școlar; ca și de condițiile materiale de care dispune școala.

Valoarea normei de control va trebui să corespundă notei 5. Toate rezultatele superioare normei de control obținute de elevi vor fi cotate cu note pînă la 10, iar rezultatele inferioare vor fi cotate cu note de la 1 la 4, în funcție de valoarea lor.

Pentru a constitui o preocupare permanentă a elevilor precum și un stimulent în pregătirea lor, normele de control vor fi afișate la loc vizibil și discutate cu elevii la începutul fiecărui trimestru.

La gimnastică, norma de control va fi formată dintr-un exercițiu alcătuit de elev. Acesta va conține în mod obligatoriu un număr de elemente indicate de profesor (de exemplu rostogolire înainte și înapoi, cumpănă stînd pe cap etc). Elevul va lega aceste elemente între ele formînd un exercițiu. Se va nota execuția. Norma pentru sărituri va fi indicată de profesor la începutul trimestrului.

La atletism, norma de control va consta din trecerea unor probe și a baremurilor respective de către elevi. Baremurile minime vor fi stabilite la valoarea normelor complexului sportiv G.M.A. pentru vîrsta respectivă.

La jocuri, norma de control va consta dintr-un exercițiu complex conținînd un număr de procedee tehnice legate între ele. (De exemplu, pentru baschet, o schimbare de direcție, primirea mingii, pasarea mingii, aruncarea la coș din alergare). Procedeele tehnice vor fi indicate la începutul trimestrului, iar structura exercițiului în momentul trecerii normei.

Notarea se poate face în funcție de execuția tehnică sau în funcție de timpul realizat. Se poate ține seama și de ambele criterii. Pentru școlile în care se pot desfășura jocuri sportive propriu zise, notarea se va face și în funcție de orientarea elevului în cadrul jocului. Totodată, cunoștințele vor fi verificate în timpul concursurilor dintre clase sau pe clasă.

La schi și înot, norma de control se va stabili pe criteriul timpului pe anumite distanțe, timp luat comparativ cu normele complexului sportiv G.M.A.

Media se va încheia la sfîrșitul fiecărui trimestru, pe baza notelor primite de elev în timpul trimestrului. Notele se acordă pentru execuție tehnică (gimnastică-jocuri), ca și pentru timpii și distanțele realizate (atletism, înot, schi).

Pentru buna desfășurare a activității de educație fizică profesorul va întocmi un plan anual de muncă, planuri calendaristice trimestriale și planuri de lecție (pentru cadrele didactice care nu au vechime de 4 ani în învățămînt sau pentru cadrele fără studii superioare în specialitate).

Planul calendaristic se va alcătui după ce în prealabil au fost stabilite normele de control și va asigura prin conținutul său pregătirea elevilor pentru realizarea normelor de control. Eșalonarea temelor de lecții în cadrul planului calendaristic va respecta succesiunea firească a etapelor, de învățare a unei teme, de repetare, de consolidare, de perfecționare.

În planificarea temelor de lecție în planul calendaristic trebuie să se țină seama de: posibilitatea elevilor de a și le însuși și executa, de condițiile materiale în care se desfășoară activitatea și de posibilitatea profesorului de a preda tema respectivă.

Pentru a se evita munca superficială nu se vor planifica într-o lecție mai mult de două teme.

Alegeri de partid în școlile Capitalei

A crescut combativitatea comuniștilor

Dezbaterile ce au avut loc în adunarea generală de alegeri a comuniștilor de la Școala medie „Aurel Vlaicu" au aprofundat, în spiritul documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie a.c., munca profesional-politică din această unitate de învățământ.

Așa precum numeroși vorbitori au arătat, documentele Plenarei i-au ajutat și pe comuniștii din această instituție să-și analizeze cu mai mult simț de răspundere greșelile lipsuri, să fie mai preocupați de a cunoaște felul cum se achită de sarcinile profesionale și politice fiecare om din școală și să se convingă de faptul că arătarea cu sinceritate și curaj a tuturor laturilor negative din munca fiecăruia, din activitatea colectivului luat în ansamblu este absolut necesară, căci de aceasta depind în cea mai mare parte succesele muncii.

Dacă la Școala medie „Aurel Vlaicu" în anii precedenți au existat serioase lipsuri în ceea ce privește conținutul predării, metodele de educare a copiilor și rezultatele obținute în educație, dacă în sinul colectivului pedagogic nu domnea o atmosferă prielnică muncii creatoare, astăzi — așa precum adunarea generală a constatat — cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de partid multe din aceste deficiențe au fost înlăturate. Datorită activității desfășurate de membrii de partid, a crescut conștiința comunistă a oamenilor. Ca urmare, s-a întărit disciplina în munca profesional-politică și s-a intensificat simțitor efortul colectiv pentru îmbunătățirea conținutului activității școlare, în special a muncii educative (lichidarea abaterilor disciplinare ale elevilor, sporirea grijii copiilor față de avutul școlii, formarea unei conduite civilizate etc.), Din darea de seamă s-a văzut că biroul organizației de bază și-a îndreptat mai mult atenția spre conținutul ideologic și politic al lecțiilor — problemă de o importanță majoră pentru munca de partid din școală.

Adunarea generală a arătat, de asemenea, că față de anul trecut au crescut combativitatea comuniștilor din această unitate de învățământ și intransigența lor față de lipsuri. În adunare, intervențiile multor tovarăși ca de pildă G. Niculescu, C. Lepădatu, V. Grigorescu, E. Szekeres s-au caracterizat prin combativitate partinică și prin principialitate atît în discutarea problemelor privind munca proprie, cît și în discutarea activității întregului colectiv.

Din darea de seamă, dar mai ales din discuții a rezultat că deși în Școala medie „Aurel Vlaicu" munca profesional-politică s-a îmbunătățit, mai există încă și multe aspecte negative pentru îndepărtarea cărora este nevoie de efortul comun și susținut al tuturor pedagogilor, în frunte cu comunistii.

Bunăoară, dezbaterile au scos la iveală faptul că membrii și candidații de partid n-au veghiat cu toată atenția la puritatea ideologică a învățămîntului și la întărirea spiritului de partid în predare, n-au dezvăluit rămășițele concepțiilor burgheze despre instrucție și educație ale unor cadre didactice, nu s-au ocupat îndeajuns de aflarea și înlăturarea metodelor învechite de educare a copiilor.

Puțini comuniști au combătut la vreme împăciuitorismul unor cadre din conducerea școlii, liberalismul în muncă manifestat în rîndul pedagogilor pînă nu de mult, autoinițierea de care au dat dovadă chiar și unii membri ai biroului organizației de bază. Foarte util ar fi fost pentru munca școlii ca în adunarea generală să se fi căutat mai adînc rădăcinile misticismului și ale manifestărilor nesănătoase ce mai există încă la unii elevi.

Dezbaterile au subliniat stilul defectuos de muncă al secretarului de partid, care nu a colaborat cu conducerea unității, astfel încît activitatea politică să poată fi axată pe problemele curente ale școlii, iar comuniștii să fie mobilizați să sprijine cu fermitate hotărîrile luate de direcțiune. Între secretara de partid și tovarășa Natalia Cotoară, directoare adjunctă, au existat chiar neînțelegeri și discuții neprincipiale. Biroul organizației de bază, de asemenea, nu s-a ocupat îndeajuns de controlul îndeplinirii sarcinilor trasate pe linie de partid.

Darea de seamă și discuțiile din adunare au înlesnit noului birou ales să vadă și căile prin care vor putea fi înlăturate principalele deficiențe ale muncii. Este vorba, aesigur, de realizarea unei mai strînse colaborări între conducerea administrativă și biroul organizației de bază. Este vorba de atenția mai mare ce trebuie acordată lărgirii și întăririi rîndurilor organizației prin primirea de noi membri și candidați de partid dintre cele mai devotate și mai capabile elemente din școală, precum și de folosirea intensă a activului fără de partid în sprijinirea acțiunilor întreprinse de organizația P.M.R.

Formarea unui front puternic al comuniștilor din școală pentru asigurarea unui învățămînt adînc pătruns de spiritul partinic și pentru sprijinirea cu fermitate a tuturor măsurilor luate de direcțiune — a reieșit din dezbateri — este o cerință expresă a muncii profesional-politice din Școala medie „Aurel Vlaicu"

Mai sînt multe de făcut

Și comuniștii de la Școala profesională de ucenici „23 August" au făcut zilele trecute bilanțul activității duse în perioada care a trecut de la ultimele alegeri de partid.

Darea de seamă prezentată de tov. Fausta Fistaru, secretara organizației de partid din școală, a relevat printre altele, ca parte pozitivă, ajutorul pe care comuniștii l-au dat conducerii administrative în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Biroul organizației de bază a venit cu inițiative și a sprijinit pe directori să organizeze meditații cu tinerii rămași în urmă la carte, să asigure serviciului făcut de pedagogii chemați să supravegheze sau să ajute pe școlari în timp ce își efectuează lecțiile, un conținut corespunzător. Sub îndrumarea organizației de partid s-a dat o mai mare atenție creării tuturor condițiilor ca elevii corigenți să-și îndrepte situația la învățătură (scutire de unele sarcini extrașcolare, o legătură mai strînsă cu familia, pentru ca ajutorul primit de către elevi și de școală din partea acesteia să fie mai puternic etc.).

Comuniștii din conducerea școlii au ajutat la schimbarea stilului de muncă al maiștrilor-instructori și la îmbunătățirea activității practice a ucenicilor.

Darea de seamă și într-o oarecare măsură discuțiile au suferit prin faptul că au analizat mai mult munca administrativă din școală și nu au arătat pe larg în ce au constat activitatea politică și influențele ei asupra procesului instructiv-educativ. Nu a reieșit din dezbateri că ar fi existat vreo preocupare din partea biroului organizației de bază pentru a cunoaște în ce măsură lecțiile sînt predate de pe poziții partinice și pentru a descoperi în școală metodele de educare neconforme cu cerințele pedagogiei noastre noi. Ar fi fost necesar să se fi analizat munca politică desfășurată de comuniști pentru legarea puternică a învățămîntului de viață, pentru a dezvolta la ucenici dragostea față de meserie, mîndria de a fi muncitori. Tot astfel ar fi fost necesare aprecieri mai largi asupra nivelului muncii în cercul de învățămînt politic al cadrelor didactice și asupra felului cum se folosesc pedagogii de cele cunoscute prin studiul politic organizat.

Așa cum au relevat discuțiile, organizația de bază nu s-a interesat de modul în care se desfășoară activitatea pe linia U.T.M., ceea ce a făcut ca în anul trecut utemiștii să nu fi fost cuprinși în învățămîntul politic și aproape să nu ducă viață de organizație. Față de această situație, este de mirare cum unii comuniști ca Iancu Blumenthal, locțiitor de secretar, au putut să mai aibă o atitudine de justificare a lipsurilor proprii. Tov. Blumenthal a pretins, de pildă, că nu a avut cum să ajute organizația U.T.M. pe linia învățămîntului politic deoarece acesta nu a existat, din vina Comitetului raional U.T.M., dar nu a putut să arate ce a făcut ca membru de partid și ca locțiitor de secretar pentru ca în școală să fie create formele învățămîntului politic U.T.M., ce a întreprins pentru ca utemiștii să ducă viață de organizație.

Din cuvîntul unor tovarăși a reieșit că în rîndul utemiștilor există și ucenici care au note mici și care nu sînt exemplu de bună-purtare. Cauza rezidă și în aceea că primirile în U.T.M. nu s-au făcut întotdeauna ținînd seama de situația la învățătură și de părerea diriginților și a profesorilor de la clasele respective, iar comuniștii nu au luat atitudine împotriva acestei practici.

Organizația de partid nu a desfășurat o muncă susținută nici în conducerea celorlalte organizații de masă pentru educarea în spirit nou a tuturor salariaților, inclusiv a acelora din personalul administrativ.

Deși numărul membrilor de partid din școală este destul de mic, a fost absentă preocuparea secretariatul de partid pentru creșterea rîndurilor organizației prin primirea de noi candidați. Unii tovarăși au arătat că în școală există suficiente elemente cinstite și cu multe merite care doresc și ar putea deveni candidați de partid. Aproape absentă a fost și preocuparea pentru educarea și folosirea oamenilor ce fac parte din activul fără de partid.

Toate acestea arată că organizația de partid de la Școala profesională „23 August" are încă multe de făcut pentru a se achita — la înălțimea cerințelor — de toate sarcinile ce-i revin în calitatea sa de conducător politic în unitatea respectivă de învățămînt. Întrucît spiritul critic și autocritic s-a dovedit a fi destul de tocit chiar și la unii comuniști, organizația de bază își va îndrepta desigur eforturile și înspre a învăța pe oameni să se folosească de această armă, care duce la cunoașterea lipsurilor și la îmbunătățirea muncii.

Analiză nu îndeajuns de aprofundată

La Școala medie nr. 12 toți cei 16 membri de partid au fost prezenți la adunarea generală ce s-a desfășurat în ziua de 18 octombrie avînd pe ordinea de zi darea de seamă și alegerea noului birou al organizației de bază.

Darea de seamă prezentată de tov. Maria Pop, secretara organizației de partid, s-a oprit cu deosebire asupra unor măsuri bune ce au fost luate pentru educarea marxist-leninistă a oamenilor, ca de pildă cuprinderea tuturor cadrelor didactice și a salariaților în formele învățămîntului de partid.

Biroul organizației de bază a ținut și în sprijinul organizației U.T.M., ajutînd la selecționarea propagandiștilor și interesîndu-se de nivelul discuțiilor în cercurile de învățămînt ale tineretului.

Pentru a sprijini efectiv activitatea organizației U.T.M. și de pionieri, învățătorii și diriginții au fost îndrumați să se ocupe îndeaproape de problemele muncii utemiștilor și pionierilor din clasele respective. În vederea asigurării succesului în alegerile U.T.M. și pionierești și pentru a face ca în general organizația de tineret să aibă rezultate bune în activitate, biroul organizației de partid a repartizat fiecărei clase cîte un comunist avînd sarcini concrete în acest sens.

Ținînd seama de unele deficiențe existente în trecut în educarea elevilor, sub îndrumarea organizației de partid a sporit preocuparea pedagogilor pentru creșterea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Cu succes sînt folosite vizitele în întreprinderi, excursiile, auditiile muzicale și altele.

Dezbaterile din adunarea generală au arătat că în munca de partid din școală există și deficiențe. Astfel, biroul organizației de bază nu a dat atenția cuvenită repartizării sarcinilor pe oameni, nu a urmărit cu regularitate îndeplinirea acestor sarcini și nu s-a interesat de felul cum sînt aplicate hotărîrile luate în adunările generale de organizație.

Darea de seamă a subliniat faptul că munca de partid din școală nu a fost „suficient de politică" ; era însă foarte important să se concretizeze pe ce se bazează o asemenea constatare, ce urmări a avut această situație în școală și ce trebuie să se întreprindă pentru a se înlătura deficiențele amintite. Așa darea de seamă ați și dezvăluie, trecînd în grabă peste lipsuri ca și peste unele aspecte pozitive, nu au analizat probleme importante, probleme-cheie ale activității politice din școală. Faptul că nu s-a discutat cum sprijină organizația de bază conducerea unității în asigurarea purității ideologice a învățămîntului, cum au luptat comuniștii pentru descoperirea și combaterea rămășițelor concepțiilor burgheze despre munca pedagogică, activitatea lor pentru dezvoltarea spiritului de partid în predare, arată că încă preocupările comuniștilor nu au fost îndeajuns canalizate înspre aceste probleme.

A lipsit, de asemenea, prezentarea modului în care organizația de partid a veghiat la traducerea în viață a hotărîrilor de partid și de stat privind întărirea legăturii învățămîntului cu practica construcției socialiste, pentru formarea la elevi a deprinderilor practice necesare muncii în producție.

Adunarea generală de alegeri de la Școala medie nr. 12 a scos la iveală o insuficientă preocupare din partea biroului organizației de bază pentru educarea membrilor de partid în spiritul combativității și al grijii pentru dezvăluirea la timp a tuturor lipsurilor. Așa se explică, printre altele, și poziția pe care au avut-o în ședință unii comuniști ca Ana Drăgușan, Robert Cantar și alții care au evitat să arate deschis lipsurile biroului organizației de bază, care nu au făcut o analiză cît de cît acceptabilă muncii politice din școală și au dovedit că nu au reflectat cu temeinicie asupra activității fiecărui membru de partid din colectiv. Este greu de presupus că tov. E. Teodorescu, membră de partid și directoare a școlii, nu a avut nimic de spus în legătură cu problemele ridicate în darea de seamă și în discuții într-o adunare atît de importantă ca aceasta, în care se analiza, pe o perioadă îndelungată, munca politică din școala pe care o conduce.

Organizația de bază din această unitate de învățămînt are suficiente forțe pentru a exercita o influire puternică asupra masei de oameni ce lucrează aci. Noul birou ales — care se compune din tovarășii Ștefan Biberi, Ana Pop și Leontina Grigorescu — va ști să folosească la maximum învățămintele trase din adunarea generală de alegeri pentru îmbunătățirea continuă a muncii politice din școală.

A. COSMIN

Adunare pionierească

Zilele trecute a avut loc la școala medie din orașul Lipova adunarea generală a organizației de pionieri pentru alegerea președintelui unității. Peste 200 de pionieri au participat la acest eveniment important din viața organizației lor.

După primirea raportului au fost prezentate în cadrul adunării unele aspecte ale activității multilaterale desfășurate de către pionierii acestei școli. S-a arătat, astfel, că s-au bucurat de o primire deosebit de bună din partea pionierilor adunările organizate de unitate, cu sprijinul cadrelor didactice, pe temele „Călătorind pe harta patriei", „George Coșbuc-poetul" și „În lumea antică", spectacolele cu scheta „Timur și băieții lui" de A. Gaidar, cu programe de cîntece și dansuri etc. În cadrul concursului „Cu cîntecul și jocul pe plaiurile bănățene", corul pionierilor și școlarilor din Lipova a cîștigat locul III pe regiune.

Toate acestea au contribuit la educarea patriotică a copiilor, la adîncirea și lărgirea cunoștințelor căpătate de ei în școală, la lărgirea orizontului lor cultural.

FRANCISC WILD
Lipova

Activități practice în grădiniță

De pe urma secerișului am adunat cu copiii paie de grîu, orz, secară, ovăz. Le-am scurtat pînă la noduri, apoi le-am așezat în mănunchiuri pe grosimi, lungimi și culori, pregătind astfel materialul pentru orele de activități practice.

Acum îi învăț pe copii să contureze desenele făcute pe hîrtie mai groasă ori cartonașe, lipind paie deasupra liniilor trasate. Folosesc pentru aceasta pastă din făină, dextrină ori clei. Îi deprind apoi să umple spațiile figurilor, așezînd și lipind paie unul lîngă altul. Astfel se pot obține diferite figuri ornamentale. După aceste exerciții voi face cu copiii aplicațiuni de același gen, învățîndu-i să execute tăvițe, rame etc.

Frumoase obiecte decorative obținem prin folosirea paielor colorate (fierte în vopsea înainte de lucru). De asemenea despicînd paiele puțin umede și călcîndu-le ușor cu mașina, am obținut fâșii cu care copiii fac aplicații mai frumoase și mai durabile decît cu hîrtie colorată.

I. PETRESCU
București

Pentru copiii ai căror părinți sînt în producție

La școala de 7 ani nr. 46 din raionul 23 August din Capitală s-a înființat pentru copiii ai căror părinți sînt în producție un seminternat.

O sală de clasă a fost amenajată ca sală pentru pregătirea lecțiilor. Dimineața studiază aici elevii claselor V-VII, iar după-amiază elevii claselor I-IV. Pregătirea lecțiilor se face sub îndrumarea cadrelor didactice. Chiar din primele zile de funcționare a seminternatului s-a putut constata o îmbunătățire la învățătura elevilor.

În ora de lucrări practice în atelier, elevii școlii „I. L. Caragiale" din Capitală învață cum se mînuiește cărucioru strungului.

Cum predau matematica în clasa a X-a reală

Din acest an școlar au început să funcționeze, conform Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, secții reale și umaniste în clasele a X-a ale școlilor medii.

Pornind munca mea de predare a matematicii la secția reală a clasei a X-a, primul obiectiv pe care mi l-am stabilit a fost acela de a asigura o pregătire cît mai temeinică a elevilor pentru activitatea lor viitoare în producție — în întreprinderi industriale sau în agricultură — de a răspunde astfel scopului principal pentru care au fost create secțiile reale. Țin seama de faptul că marea majoritate a elevilor mei vor lucra în uzine și fabrici, la S.M.T.-uri, pe șantierele de construcție, în transporturi, sau vor urma mai departe în instituțiile de învățămînt superior. Prețuindu-mi ei vor avea nevoie de cunoștințe aprofundate de matematică, de deprinderi sigure de aplicare în practică a acestora.

Luînd în considerare faptul că predarea matematicii în clasa a X-a reală îngăduie studierea mai în adîncime a acestei discipline decît în clasele a X-a dinainte, am socotit că trebuie să acord mai multă atenție, pe lîngă rezolvarea de probleme și exerciții, chestiunilor teoretice. Este cunoscut faptul că mulți dintre elevii care rezolvă mulțumitor problemele fac față cu greutate demonstrației unei probleme, stabilirii unei formule sau unei reguli. Pentru înlăturarea acestui neajuns am considerat că este necesar în primul rînd să combat părerea unor elevi că partea din lecție în care profesorul demonstrează anumite adevăruri este numai un „rău necesar", că ea trebuie urmărită — cu mai mult sau mai puțin interes — doar pentru că în cele din urmă se trag concluzii și se stabilesc formule care se pot folosi de-a gata în rezolvarea problemelor. Dificultățile pe care le-au întîmpinat unii elevi în demonstrarea unor teoreme de geometrie în spațiu — ca teoremele privitoare la faptul că două drepte paralele cu a treia sînt paralele între ele sau că printr-un punct exterior unui plan se poate duce un singur plan paralel cu planul dat — în stabilirea — la trigonometrie — a formulelor fundamentale pentru cazul cînd raza mobilă a unghiului se găsește în alt cadran decît în acel care a fost demonstrat în clasă, mai la algebră în deducerea unor formule de analiză combinatorie mi-au confirmat și mai mult părerea că trebuie să verific în clasă în ce măsură elevii au înțeles și și-au însușit chestiunile teoretice. Socotesc că în acest mod se realizează o înțelegere mai adîncă de către elevi a materiei predate, se combate un aspect periculos al formalismului în însușirea cunoștințelor, se asigură înarmarea elevilor cu baza teoretică necesară pentru a aplica în mod conștient în producție adevărurile matematice sau pentru a înțelege chestiunile teoretice complexe pe care le vor studia în învățămîntul superior.

În vederea adîncirii cunoștințelor teoretice le cer elevilor să rezolve și probleme cu caracter demonstrativ. Probleme de acest fel se găsesc în număr suficient atît în manualul de algebră superioară, cît și în cel de geometrie în spațiu. Exercițiile și problemele de acest fel sînt deosebit de utile, întrucît îi pun pe elevi în situația de a stabili singuri unele proprietăți generale, de a descoperi ei înșiși unele adevăruri. Ele îi obișnuiesc pe elevi cu o muncă de cercetare, le dezvoltă inițiativa, inventivitatea.

Experiența mi-a arătat că nu puțini elevi întîmpină dificultăți în rezolvarea unor tipuri de probleme și exerciții de algebră, de geometrie în spațiu și trigonometrie. Bunăoară, unii nu știu să aplice, în rezolvarea problemelor în legătură cu corpurile geometrice, teoremele studiate în partea introductivă a geometriei în spațiu, chiar dacă ei cunosc aceste teoreme. Elevi care cunosc bine, de pildă, teorema celor trei perpendiculare și reciprocele ei, ca și alte teoreme în legătură cu dreapta perpendiculară pe plan, admit totuși numai în mod intuitiv perpendicularitatea unor drepte cu prilejul rezolvării unor probleme despre prisma oblică sau despre piramidă, fără a dovedi aceasta riguros, pe baza teoremelor cunoscute. De asemenea, ei evită demonstrația atunci cînd trebuie să stabilească forma unei secțiuni într-un corp. Se creează astfel o ruptură între studiul teoremelor introductive din geometria în spațiu și studiul corpurilor. În vederea înlăturării acestei deficiențe, o dată cu trecerea la studiul corpurilor geometrice voi căuta să mă bizui neîncetat pe teoremele pe care elevii le studiază acum, în primul trimestru, în partea introductivă din geometria în spațiu. Voi căuta să le arăt elevilor, prin exemple concrete, cum putem ajunge la unele concluzii greșite dacă nu ne bizuim în mod riguros pe demonstrație.

Elevii întîmpină deseori dificultăți în rezolvarea ecuațiilor trigonometrice. Aceasta se întîmplă pentru că ecuațiile trigonometrice sînt studiate de obicei de abia la sfîrșitul anului școlar, după ce elevii și-au însușit toate formulele de bază din trigonometrie. Timpul scurt în care sînt tratate ecuațiile trigonometrice, ca și lipsa unei metode generale de rezolvare a lor fac ca mulți elevi să nu poată rezolva chiar unele ecuații de greutate mijlocie. Consider că această deficiență poate fi în bună parte înlăturată dacă studiul ecuațiilor trigonometrice nu va fi amînat pînă la sfîrșitul trimestrului al III-lea, ci va începe mult mai devreme, chiar în trimestrul I, îndată ce elevii vor cunoaște funcțiile trigonometrice, variația lor, periodicitatea etc. Mi-am propus să le arăt elevilor, în cîteva lecții, cum se rezolvă ecuațiile simple, să insist asupra soluției generale, asupra verificării ei și să rezolv cu elevii ecuații pe baza formulelor fundamentale. În tot timpul trimestrului al II-lea, pe măsura însușirii de către elevi a diferitelor grupe de formule (în legătură cu funcțiile trigonometrice ale sumei și diferenței, ale semiunghiului, ale unghiului dublu etc.), le voi cere să rezolve, concomitent cu exerciții simple și identități prin care să-și fixeze formulele, și ecuații trigonometrice care necesită aplicarea acestor formule. La sfîrșitul trimestrului al III-lea, în cadrul lecțiilor prevăzute pentru predarea ecuațiilor trigonometrice, cunoștințele pe care elevii le-au căpătat în legătură cu acestea în tot cursul anului școlar vor fi completate, sistematizate, sintetizate. Cred că în acest mod voi asigura mai bine însușirea de către elevi a cunoștințelor privitoare la rezolvarea ecuațiilor trigonometrice, deoarece această însușire va fi realizată în timp mai îndelungat, treptat, prin exemple numeroase și variate și în strînsă legătură cu formulele pe care le studiază elevii.

Voi acorda multă atenție și rezolvării de probleme complexe, care necesită folosirea cunoștințelor din diferite discipline ale matematicii. Dificultățile pe care le întîmpină unii elevi în rezolvarea acestui tip de probleme se explică, fără îndoială, prin lipsa de exercițiu. În adevăr, probleme de acest fel se rezolvă de obicei de abia în perioada recapitulării finale. Cred că este mult mai bine să rezolvăm probleme complexe în tot timpul anului școlar, pe măsură ce elevii își însușesc diferite capitole din algebră, geometrie și trigonometrie. Chiar din trimestrul I putem împleti, bunăoară, cunoștințele de geometrie în spațiu cu cele de trigonometrie, în special în legătură cu rezolvarea triunghiului dreptunghic. Pentru aceasta este necesar însă ca studiul rezolvării triunghiului dreptunghic la trigonometrie să nu fie amînat pînă spre sfîrșitul trimestrului al II-lea, ci să înceapă chiar din trimestrul I, deîndată ce elevii cunosc funcțiile trigonometrice. Prin aceasta asigurăm posibilitatea ca studiul teoremelor introductive de geometrie în spațiu să fie legat, prin probleme, de rezolvarea triunghiului dreptunghic. Cunoașterea de către elevi a rezolvării triunghiului dreptunghic încă în trimestrul I îmi va permite să aplic cunoștințele de trigonometrie și la studiul poliedrelor, în trimestrul al II-lea. De altfel, faptul că elevii vor cunoaște mai din timp rezolvarea triunghiului dreptunghic va stimula interesul lor pentru studiul trigonometriei în general, dat fiind că ei se vor putea convinge de la început de utilitatea trigonometriei în rezolvarea unor probleme cu conținut practic.

Materia prevăzută la matematică pentru secția reală a clasei a X-a este destul de vastă și nu lipsită pe alocuri de dificultăți serioase. Din această pricină, cu toate că numărul orelor de matematică este destul de mare, dorința de a da elevilor cît mai multe cunoștințe creează pericolul de a se ajunge fie la supraîncărcare, fie la o parcurgere superficială a materiei. Tocmai pentru a evita această situație am socotit necesar să chibzuiesc foarte serios asupra repartiției materiei pentru fiecare trimestru, pentru fiecare oră, astfel încît să pot asigura la fiecare lecție clarificarea deplină a chestiunilor discutate și să-i fac pe elevi să-și însușească în mare măsură cunoștințele în clasă și să poată rezolva fără greutate deosebită temele pentru acasă. Întrucît timpul prevăzut pentru recapitulare la sfîrșitul fiecărui trimestru și la sfîrșitul anului este scurt, mi-am propus să asigur în permanență recapitularea materiei curente și chiar a celei din clasele anterioare. Acest lucru este posibil printr-o alegere atentă a problemelor și exercițiilor. Sînt foarte indicate în acest scop, bunăoară, exercițiile din manualul de algebră în legătură cu binomul lui Newton, care ne dau prilejul să reamintim elevilor o serie de cunoștințe din clasa a IX-a în legătură cu exponenții fracționari și negativi, cu ecuațiile exponențiale, cu ecuațiile logaritmice, cu proprietățile logaritmilor. De asemenea, în rezolvarea multor probleme de geometrie în spațiu avem prilejul de a reveni asupra unor teoreme din geometria plană studiate în clasele a VIII-a și a IX-a.

Studiul matematicii în clasa a X-a ne oferă largi posibilități de rezolvare a sarcinilor învățămîntului politehnic. Putem efectua cu elevii numeroase probleme de trigonometrie care arată cum se aplică cunoștințele de trigonometrie în industrie, în agricultură, în construcții, transport etc. De asemenea, în manualul de geometrie sînt suficiente probleme în legătură cu determinarea volumelor și ariilor unor corpuri, cu aplicarea geometriei în fizică etc. Voi căuta să rezolv cu elevii cît mai multe probleme de acest fel, pentru ca ei să înțeleagă marea utilitate practică a cunoștințelor de matematică, să învețe a aplica aceste cunoștințe.

Prof. M. SCHEIN
Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai" București

PLANUL DE MUNCĂ AL ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

într-una din primele ședințe ale consiliului pedagogic o problemă specifică școlii respective — și anume, problema ascultării elevilor în condițiile claselor aglomerate. Pornind de la constatarea că mare parte din cadrele didactice au încă nelămuriri asupra conținutului și formelor de activitate ale muncii metodice, în planul tematic al consiliului pedagogic de la școala nr. 73 s-a prevăzut o asemenea temă.

O examinare mai atentă a planurilor ne arată, însă, că ele nu răspund totdeauna la problemele pe care le ridică practica școlii respective. Bunăoară, în partea introductivă a planului de muncă de la școala din Jitaru se face o analiză a situației din anul școlar precedent arătîndu-se, printre altele, lipsurile ce s-au constatat. Cercetînd însă planul în continuare, putem observa că într-o serie de cazuri nu se pune accentul pe măsurile necesare pentru lichidarea lipsurilor semnalate. Astfel, nu sînt arătate măsurile și acțiunile concrete în vederea completării materialului didactic necesar la clasele I—IV, sau pentru închegarea colectivului de învățători și profesori (lipsuri subliniate în partea introductivă a planului). La această școală există unele cadre necalificate încă. Problema ajutorării acestor cadre nu a fost cuprinsă însă în plan decît sub forma unor prevederi vagi.

De regulă, colectivele care redactează planurile de muncă folosesc în acest scop procesele-verbale ale consiliilor pedagogice de sfîrșit de an, precum și sugestiile celorlalte cadre didactice din școală. Este necesar ca în elaborarea planului de muncă să se țină seama și de observațiile de fiecare zi din anul școlar precedent. În acest scop, în afara observațiilor trecute în caietul directorului sau ale celorlalte cadre didactice, sînt deosebit de utile notările făcute la rubrica de observații din plan. Asemenea notări nu am întîlnit, însă, în planurile de muncă ale școlilor amintite. Ele sînt necesare în primul rînd întrucît ne permit să urmărim pe parcurs realizarea sarcinilor, să vedem în ce măsură au fost acestea înfăptuite și, deci, ce mai rămîne de făcut.

Deosebit de important este ca planul de muncă al școlii să fie concret. Pentru aceasta este necesar să fixăm în plan nu numai obiectivele, ci și acțiunile prin care acestea se realizează, însoțite de termenele respective.

Apreciind planurile de muncă de la cele patru școli putem observa că cea mai mare parte din ele au serioase lipsuri din acest punct de vedere. În planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 3 din București, la punctul privind munca metodică la clasele I—IV nu sînt indicate decît patru obiective, din care trei, fiind cu totul generale, sînt deopotrivă de valabile pentru orice școală sau clasă (îmbunătățirea muncii în predarea limbii române, predarea cunoștințelor de istorie, geografie și științe naturale, formarea de bune deprinderi la elevi). Nu sînt indicate problemele specifice pe care le ridică munca metodică de la clasele I—IV, nu sînt specificate acțiuni care să ducă la realizarea lor.

Superficialitatea cu care au fost tratate unele probleme în planurile de muncă se poate vedea și din următorul exemplu : la punctul din planul de muncă al școlii din Jitaru privind notarea justă a cunoștințelor se arată că această sarcină se va realiza prin **trecerea cu regularitate a notelor în catalog și în carnetele elevilor.** Este evident că în cazul de față acțiunile indicate nu corespund obiectivului propus.

Uneori termenele de îndeplinire a sarcinilor sînt necorespunzătoare necesităților. Astfel, în planul școlii de 7 ani nr. 3 din București s-a prevăzut ca termen pentru lămurirea situației unui număr de 4 elevi neșcolarizați data de 30 octombrie. Este de neînțeles cum putea colectivul școlii să fixeze un asemenea termen pentru îndeplinirea unei sarcini ce trebuia rezolvată încă la începutul anului.

O lipsă de preciziune se poate constata și în ceea ce privește repartizarea sarcinilor. Așa, de pildă, în planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 73 sau în cel al școlii din Jitaru întîlnim de foarte multe ori indicația că de cutare sau cutare sarcină răspunde „întregul colectiv". Este adevărat că asemenea sarcini sînt de obicei din categoria celor permanente (pregătirea profesorului pentru lecție, verificarea cunoștințelor etc.). Dar tot atît de adevărat este că orice sarcină trebuie repartizată unei persoane sau unui colectiv care să răspundă de ea și să urmărească realizarea ei. De fapt, asemenea formulări vagi în repartizarea sarcinilor se datoresc că planul neconcret al planurilor însuși. Dacă în planurile respective s-ar fi indicat nu numai obiectivele, ci și acțiunile și activitățile prin care se va urmări realizarea acestora, atunci s-ar fi putut preciza și persoanele care răspund de îndeplinirea lor. La o temă ca verificarea cunoștințelor, de pildă, se putea planifica o discuție sau un referat pe tema „Procedee de verificare a cunoștințelor", sondaje de control ale directorului asupra felului în care se face verificarea cunoștințelor, o lecție deschisă în care să se urmărească acest obiectiv, procurarea și studierea unor materiale pe această temă etc.

Una din condițiile îndeplinirii planului de muncă al școlii o constituie justa repartizare a sarcinilor, în funcție de importanța lor și în raport cu pregătirea și priceperea fiecărui învățător sau profesor. Ținînd seama de acest lucru, la școala medie nr. 17, de pildă, sarcinile de bază au fost repartizate cadrelor didactice cu o temeinică pregătire profesională și o bună orientare politico-ideologică. O sarcină ca îmbunătățirea disciplinei — care pentru școala nr. 73 constituia unul din obiectivele importante în acest an — a fost repartizată directorului adjunct. La aceeași școală, resortul evidenței școlare este dat în sarcina unei învățătoare care cunoaște bine circumscripția respectivă.

Tot la școala nr. 73 întîlnim, însă, și unele deficiențe serioase în privința repartizării sarcinilor. Astfel, sarcinile privind munca metodică au fost încredințate profesoarei de fizică (deși în școală există un profesor de pedagogie-psihologie), în timp ce de sarcinile politehnizării se ocupă profesorii de geografie și de științe naturale. Și mai curios este faptul că răspunderea pentru munca cu părinții, care presupune multă pricepere, experiență și tact pedagogic, a fost dată în sarcina contabilului școlii, pe motiv că acesta se pricepe la problemele de gestiune ale comitetului de părinți. Această motivare dovedește, de fapt, o înțelegere greșită a rolului comitetului de părinți, care în nici un caz nu se reduce la ajutorarea materială a școlii.

Cercetarea activității desfășurate în școli în perioada ce s-a scurs de la începerea cursurilor arată că planurile nu au rămas simple documente încuiate în sertar, că învățătorii și profesorii urmăresc realizarea lor, că directorii controlează periodic îndeplinirea planurilor.

Confruntarea planurilor de muncă cu realitățile arată că, în general, cadrele didactice din școlile respective s-au convins de necesitatea organizării planificate a activității, că depun eforturi pentru realizarea sarcinilor ce le revin. Ea dezvăluie, însă, și o serie de însemnate lipsuri în întocmirea planurilor, lipsuri care se răsfrîng asupra calității muncii instructiv-educative. Aceste lipsuri pot fi lichidate dacă atît conducerile școlilor cît și cadrele didactice vor privi cu mai multă seriozitate planul de muncă al școlii, dacă vor căuta să întocmească planuri concrete, care să țină seama atît de sarcinile de bază ale învățămîntului, cît și de condițiile și nevoile specifice ale fiecărei școli.

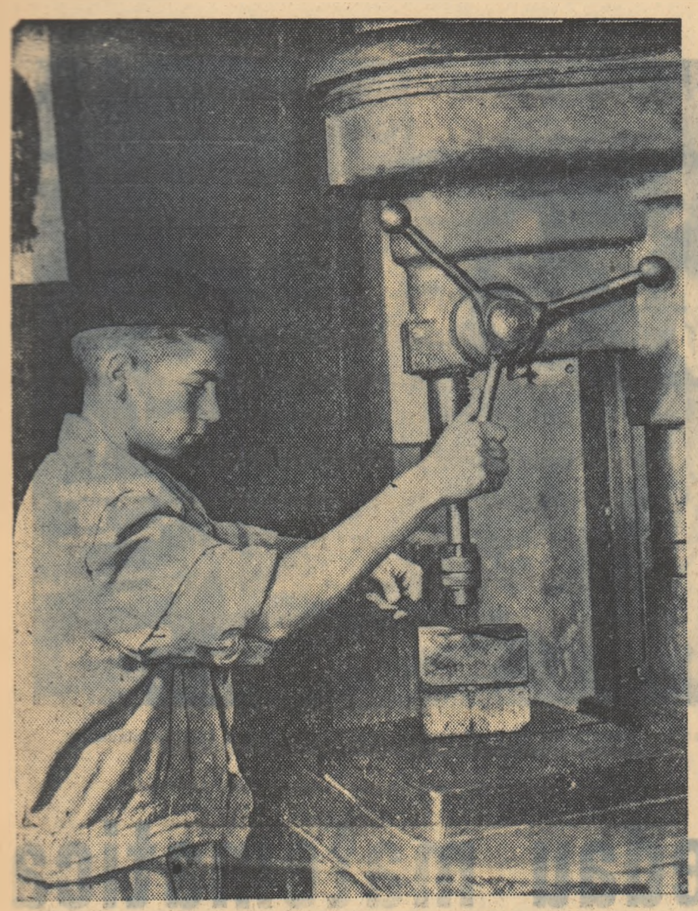

Dumitru Alexandru, elev în anul II la Şcoala profesională C.F.R. „Grivița Roșie", lucrează în atelier.

Munca obștească a pedagogilor

Pedagogii din comuna Cătina, raionul Sărmaș, regiunea Cluj, aduc o contribuție de seamă la lărgirea și consolidarea sectorului socialist din agricultură.

Mobilizați de organizația de partid din comună, în timpul lor liber pedagogii stau de vorbă cu țăranii muncitori neînscriși încă în întovărășirile agricole din localitate. De asemenea, prin recenziile prezentate la cercurile de citit, prin conferințele și programele artistice susținute la căminul cultural, prin articolele scrise la gazeta cetățenească pedagogii atraq mereu alte familii de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste.

I. ARDELEANU
Comuna Cătina

Valoroasa inițiativă a școlilor sătești din Stavropol

Brigăzi de elevi lucrează pe ogoare și în ferme

În cuvîntarea pe care a rostit-o la 14 octombrie a.c. la Stavropol, cu prilejul remiterii „Ordinului Lenin" ținutului Stavropol, tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., s-a referit, printre altele, și la munca școlilor din ținut. El a dat o apreciere înaltă inițiativei născute în aceste școli cu privire la crearea brigăzilor de elevi care lucrează în colhozuri și sovhozuri.

Ziarul „Pravda" din 23 octombrie a.c. închină o pagină activității brigăzilor școlare din Stavropol. Citind cuvintele tovarășului Hrușciov în legătură cu rezultatele îmbucurătoare obținute de elevii din ținutul Stavropol în munca practică pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, „Pravda" publică în continuare o serie de articole și știri care vorbesc despre condițiile în care s-a născut inițiativa lor, despre rezultatele și perspectivele acesteia.

Reproducem mai jos unele dintre aceste articole și știri.

„În ținutul Stavropol s-a născut inițiativa remarcabilă de a se crea brigăzi de elevi la colhozuri... În ținut există 514 brigăzi de acest fel. În ele lucrează 25.000 de elevi. Ce și-au propus aceste brigăzi? Ele se formează din rîndurile elevilor din clasele VIII-IX. Colhozurile atribuie acestor brigăzi loturi de pămînt. Pe măsura puterilor lor, elevii îndeplinesc în agricultură un complex de lucrări legate de programa școlară. Această activitate se realizează fără a dăuna îndeplinirii programei. Iarna și primăvara se rezervă pentru muncă anumite ore, iar în timpul vacanței de vară elevii se dedică pe de-a întregul muncii preferate pe ogoare. În colhozul „Kazimirsk", Klava Miguli, șefa unei brigăzi de elevi, a povestit că elevii muncesc cu mult avînt pe ogoare. Brigada a recoltat cîte 115 chintale de știuleți de porumb la hectar de pe o suprafață de 75 de hectare, cîte 70 chintale de boabe de porumb hibrid de pe o suprafață de 25 de hectare și cîte 25,2 chintale de grîu la hectar de pe o suprafață de 20 de hectare. Elevii au crescut 7.800 de rațe. În brigadă lucrează 130 de elevi din clasele VIII-IX.

Aceasta este o inițiativă bună. Tinerii și tinerele sînt educați prin muncă, învață să fie disciplinați și se pregătesc să devină meșteri destoinici ai agriculturii.

Asemenea oameni trebuie primiți în primul rînd în institutele de învățămînt superior. Să dăm locurile din institute acelora care au se tem de munca grea, care creează prin munca lor bunuri materiale pentru popor".

Din cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. HRUȘCIOV la 14 octombrie 1958 la adunarea festivă din Stavropol, cu prilejul remiterii „Ordinului Lenin" ținutului Stavropol.

CUM A ÎNCEPUT MIȘCAREA NOASTRĂ

Foarte just a spus tovarășul N. S. Hrușciov la cel de al XIII-lea Congres al U.T.C.L. că școala sovietică este chemată să pregătească oameni multilateral instruiți, care cunosc bine bazele științei și totodată sînt capabili de o muncă sistematică. Experiența școlii noastre, școala medie din Grigoripolis, arată în mod convingător cît de important este de a-i face pe tineri să îndrăgească munca chiar de pe băncile școlii.

Noi, pedagogii, am simțit de mult că actualul sistem de învățămînt nu răspunde sarcinilor educației prin muncă. În cele din urmă am găsit o formă foarte importantă de legare a învățămîntului cu munca productivă. În colectivul profesorilor s-a născut ideea creării unei brigăzi formate din elevii claselor mari, care să lucreze în colhoz. Această propunere a fost dictată de necesitatea de a pregăti elevii pentru activitatea lor viitoare în colhoz, de a-i educa în spiritul colectivismului sovietic, al dragostei și respectului față de muncă, în spiritul răspunderii pentru munca încredințată.

Conducerea colhozului „Rusia" a susținut călduros propunerea colectivului pedagogic. În anul 1956 au fost repartizate brigăzii școlare loturile de pămînt și mijloacele tehnice necesare, au fost trimiși în ajutorul ei specialiști din agricultură. La rîndul său, școala a repartizat pentru conducerea muncii educative în brigada de elevi profesori cu experiență. Înrolarea în brigadă s-a făcut prin organizația de Comsomol. Elevii înșiși au delegat din rîndurile lor șefi de brigăzi și de echipe.

De trei ani lucrează brigada noastră de elevi. Acești ani ne-au convins și mai mult pe noi, profesorii, de faptul că ea constituie o minunată formă de legătură a învățămîntului cu munca productivă. Activitatea pe care o desfășoară brigada nu numai că nu dăunează învățăturii, dar, dimpotrivă, face să crească succesele elevilor la învățătură. Acum elevii nu mai studiază în mod abstract biologia, chimia, matematica, fizica și celelalte obiecte, ci îmbină studiul cu munca practică în colhoz.

Întregul proces instructiv-educativ în școală și în brigadă este organizat astfel încît elevii să dobîndească cunoștințe precise despre bazele științei. În aceste condiții nivelul la învățătură al elevilor crește mereu. În rîndurile membrilor brigăzii nu există nici un repetent.

Se pot aduce nu puține exemple care arată că participarea activă la munca brigăzii îi disciplinează pe elevi, îi ajută să învețe mai bine. Svetlana Avdeenko, cea mai bună conducătoare de echipă din brigadă, a terminat școala cu medalia de aur.

Brigada școlară pregătește cadre colhoznice culte. Absolvenții școlii se includ în mod activ în viața productivă a colhozului. Zina Rubțova, conducătoare de echipă, lucrează acum ca cioban în brigada de tineret. Ania Pavlova este crescătoare de păsări, Șura Diubcenko este mulgătoare, Lidia Liapina, Raia Sevostianova și Lida Spiridonova se ocupă de viticultură.

Brigăzile școlare constituie o cauză importantă de stat — a spus tovarășul N. S. Hrușciov cînd a vizitat brigada noastră. După exemplul școlii medii din Grigoripolis s-au creat acum brigăzi școlare pretutindeni — nu numai la Stavropol, ci și în alte regiuni ale țării. La noi sosesc adesea delegații din diferite raioane și regiuni pentru a ne cunoaște experiența. Și sîntem mîndri de faptul că marea mișcare începută în colhozul „Rusia" și menită să-i apropie pe elevi de munca agricolă întîmpină o largă aprobare și se răspîndește în toată țara noastră.

D. SALNIKOVA
directoarea școlii medii din Griporipolis, raionul Novo-Alexandrovsk

O cauză vitală a organizațiilor de partid sătești

Brigăzile de elevi, ca formă de legătură a învățămîntului cu munca productivă, au fost chemate la viață de însăși necesitățile acesteia. Brigada înlătură ruperea școlii de producție, contribuie la consolidarea cunoștințelor primite de elevi în școală, îi obișnuiește cu munca, le asigură o odihnă rațională și îi călește din punct de vedere fizic.

Organizațiile de partid din raionul Petrovsk au apreciat în mod just această mișcare plină de perspective a elevilor de la sate și susțin prin toate mijloacele organizarea brigăzilor. În anul trecut s-au creat brigăzi de elevi în toate cele 13 școli medii ale raionului nostru. Ele au avut la dispoziție 960 de hectare de pămînt pentru cultura porumbului, 380 de hectare pentru culturi de floarea soarelui, 280 de hectare pentru culturi legumicole și bostănării, 473 de hectare de grădini și vii. Prin forțele lor brigăzile de elevi au crescut și au realizat goguși de viermi de mătase în valoare de 42.000 de ruble.

Comitetul raional de partid a cunoscut multilateral activitatea brigăzilor de elevi și a încredințat conducerea acestora colectivelor pedagogice și organizațiilor de partid din colhozuri și sovhozuri. A avut loc o consfătuire raională a fruntașilor brigăzilor de elevi, la care au participat toți președinții de colhozuri, directorii sovhozurilor și conducătorii școlilor, precum și secretari ai organizațiilor de partid.

La una dintre ședințele plenare ale comitetului raional de partid a fost discutată problema învățămîntului politehnic și a pregătirii brigăzilor de elevi pentru sezonul de primăvară și de vară al anului curent. La lucrările plenarei au luat parte toți profesorii comuniști din școlile raionului, precum și comuniștii care conduc colhozuri și sovhozuri. Plenara s-a desfășurat într-un spirit foarte activ. În cadrul ei s-a acordat un interes profund și o serioasă atenție vieții școlilor.

În anul acesta, mișcarea elevilor pentru participarea nemijlocită la munca agricolă a căpătat o și mai mare amploare. În brigăzile școlare au intrat 1.260 de elevi din clasele mari. Ei s-au constituit în brigăzi de producție și în echipe de cultivatori ai ogoarelor, de grădinari și viticultori, de crescători de animale, de sericicultori.

Colhozurile și sovhozurile au repartizat brigăzilor de elevi 3063 de hectare de pămînt. Dintre acestea 1570 de hectare sînt plantate cu porumb, 350 de hectare cu grîu, 400 de hectare cu floarea soarelui, 245 de hectare cu culturi legumicole și bostănării, iar pe 350 de hectare sînt grădini și vie. Brigăzilor de elevi li s-au pus la dispoziție mijloacele tehnice și de transport necesare. Profesorii sînt ajutați de specialiștii din agricultură.

Colhozurile și sovhozurile s-au îngrijit să le creeze elevilor condițiile necesare în vederea unei munci productive și a odihnei. Pentru brigăzile de elevi au fost utilate tabere de cimp bine amenajate, în care se găsesc dormitoare, săli de mese, colțuri roșii cu biblioteci, instrumente muzicale și jocuri de masă, instalații de duș, terenuri sportive.

Acum putem face un bilanț îmbucurător al rezultatelor muncii brigăzilor de elevi. Toate brigăzile au efectuat cu succes, cu propriile lor forțe, însămînțările, îngrijirea culturilor și strînsul recoltei pe loturile care li s-au atribuit. Școlarii au prășit porumbul nu numai pe loturile lor, dar și pe o suprafață de 6.000 de hectare însămînțată de colhozuri și sovhozuri. În timpul recoltei porumbului, strîngînd știuleții de pe loturile atribuite lor, brigăzile de elevi au dat în același timp un important ajutor colhozurilor și sovhozurilor, pentru care au strîns 30.000 de chintale de știuleți.

Brigada de elevi a școlii medii nr. 11 din Kambulat, formată din 37 de elevi a strîns porumb hibrid de pe o suprafață de 35 de hectare, recoltînd cîte 50 de chintale la hectar, floarea soarelui de pe 16 hectare, recoltînd cîte 15,5 chintale la hectar, precum și 250 de chintale de pepeni din bostănăria în suprafață de 8 hectare. Echipa crescătorilor de păsări, condusă de Tania Bulighina, a crescut 2500 de rațe. Echipa sericicultorilor, în frunte cu Raia Denisenko, a dobîndit din 70 de grame de sămînță de viermi de mătase 200 kg. de goguși pe care le-a dat statului, depășind norma de două ori. Pentru aceste goguși echipa a primit peste 8000 de ruble. Tinerii viticultori ai acestei brigăzi au obținut 50 de chintale de struguri de pe o suprafață de 8 hectare. În anul acesta brigada a amenajat, pe o suprafață de 22 hectare, o grădină de pomi roditori.

În timpul secerișului cerealelor, strîngînd recolta de pe loturile sale, brigada a asigurat și expedierea grînelor de la combină la colhoz. La recoltarea porumbului s-au strîns, prin forțele brigăzii de elevi, 2.150 de chintale de știuleți. Pe lîngă normă — care prevedea culesul a 4 chintale de porumb — echipa fetelor a strîns încă 6 chintale, iar echipa băieților încă 7 chintale.

În brigada școlii medii nr. 7 din Gofițka sînt 92 de elevi. Această brigadă a strîns de pe 100 de hectare o recoltă de porumb hibrid de 78 de chintale. Cele mai bune echipe au strîns cîte 85 de chintale de porumb de pe un hectar. Pentru porumbul hibrid cultivat de brigada de elevi, colhozul „Bolșevik" a obținut un venit de 475.000 de ruble. În timpul recoltării porumbului brigada a cules suplimentar 3800 de chintale de știuleți. Pentru că au depășit în mod sistematic norma zilnică la culesul știuleților, cele mai bune echipe de elevi au primit din partea colhozului premii în valoare de 16.000 de ruble.

În timpul recoltării grîului membrii brigăzii de elevi au îndeplinit munca de cantaragii, deservînd toate arăile colhozului. Ei au asigurat pe deplin transportul grînelor la elevator. Echipa de mecanizatori a acestei brigăzi a lucrat singură la căpitare și, pe lîngă aceasta, a participat la însilozarea nutrețului.

În anul acesta brigăzile de elevi ale raionului au primit 7060 chintale de grîu de toamnă, 62.000 chintale de porumb, 6.800 chintale de floarea soarelui, 10.000 chintale de legume. Ei au dat statului 1800 kg. de goguși de viermi de mătase și au crescut 48.000 rațe și gîini.

Se știe că în întreprinderile industriale ale țării noastre lucrează nu puțini fii ai familiilor de mineri, de metalurgiști, de petroliști, de textiliști. Dragostea părinților față de profesiunea lor se transmite și copiilor. Aceștia devin urmași ai părinților lor.

O asemenea sarcină ne punem și noi, în agricultură. Majoritatea absolvenților școlii medii — uneori clase întregi — rămîn acum să lucreze în colhozuri și sovhozuri. Intrarea în agricultură a unui tineret cult are o influență pozitivă și asupra productivității muncii și asupra organizării activității culturale la sate. Din cei 543 de absolvenți ai școlilor medii din raion, în anul 1958 au rămas în colhozuri și sovhozuri 242, iar 128 s-au dus să lucreze în întreprinderi.

Ne mîndrim cu faptul că tovarășul N. S. Hrușciov, primul secretar al C.C. al P.C.U.S., remițînd „Ordinul Lenin" ținutului Stavropol, a dat o apreciere înaltă organizării în masă a brigăzilor de elevi.

Organizațiile de partid din raionul nostru socotesc că sarcina de a îndruma permanent activitatea brigăzilor școlare și de a le acorda un sprijin multilateral în pregătirea cadrelor calificate pentru agricultură este o cauză vitală a lor.

I. BUȘNEV
secretar al Comitetului raional Petrovsk al P.C.U.S.

„Drumul în viață"

Brigada noastră, numită „Drumul în viață", ne obișnuiește cu spiritul colectiv, cu o activitate organizată, cu participarea activă la munca obștească.

Nu vom uita niciodată vizita pe care a făcut-o la tabăra noastră de cimp tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. El a ascultat cu atenție cele spuse de noi cu privire la felul cum trăim, cum învățăm și cum muncim.

Anul acesta a adus brigăzii noastre, care numără 130 de elevi din clasele mari, rezultate minunate. Colhozul ne-a repartizat 100 de hectare pentru cultivarea porumbului și 20 de hectare pentru cultivarea grîului. Am adus pe loturi 500 de tone de îngrășăminte. În timpul îngrijirii culturilor am efectuat de două ori grăparea solului și am prășit de trei ori. De pe 25 de hectare plantate cu semințe hibride din prima generație am obținut cîte 70 de chintale de știuleți la hectar, iar de pe 75 de hectare — cîte 115 chintale de știuleți la hectar. Asemenea recolte de porumb n-au fost culese încă niciodată în colhozul nostru.

De pe o suprafață de 20 de hectare am obținut cîte 25,2 chintale de grîu la hectar. În afară de aceasta, am crescut pentru colhoz 7.800 de rațe.

Conducerea colhozului și președintele acestuia, tov. G. Z. Iliaev, Erou al Muncii Socialiste, au acordat o mare atenție brigăzii noastre școlare. Colhozul a construit pentru noi o tabără unde există camere de dormit, sală de mese, colț roșu. Avem bibliotecă, instrumente muzicale. În jurul taberei de cimp am sădit o grădină, am utilat un teren sportiv.

Cînd s-a creat brigada școlară, unii dintre părinții noștri se întrebau dacă aceasta nu ne va împiedica de la învățătură. Munca în brigadă ne-a sudat însă și ne-a disciplinat și nu există astăzi, printre membrii brigăzii, nici un repetent.

KLAVA MIGULI
conducătoarea brigăzii de elevi de la școala medie din Kazimirsk

Mai multă grijă pentru școală

Este vară, școala medie din Sebeș a devenit de nerecunoscut. Pereții au fost zugrăviți, scările de lemn care urcă la etaj au fost înlocuite cu scări de piatră, s-a pus pardoseală nouă — într-un cuvînt, înfățișarea localului a fost schimbată.

Totuși, conducerea școlii nu se bucură încă de sprijinul deplin al organelor locale ale puterii de stat în vederea creării condițiilor necesare desfășurării în condiții bune a procesului instructiv-educativ. Așa se explică faptul că depozitul A.V.S.A.P. și clocitoria orașului ocupă încăperi ale școlii care puteau fi folosite pentru amenajarea unui atelier de lăcătușărie. În același timp, sfatul popular refuză să execute hotărîrea judecătorească care prevede evacuarea unor familii ce locuiesc în localul școlii, ceea ce face ca internatul să funcționeze în condiții grele.

Credem că este de datoria sfatului popular local să ajute școala să-și recapete încăperile care au fost înstrăinate, pentru ca munca să se poată desfășura în condiții bune.

VICOS

Carnet cultural

În urmă cu aproape șase luni, conducerea Clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală a luat inițiativa organizării unui cerc de artă plastică care să grupeze pe profesorii de desen din București. În scurt timp, un număr de peste 50 de profesori, selectînd din lucrările lor de pictură, au realizat o frumoasă expoziție colectivă, care a fost solicitată și de Casa de cultură a combinatului metalurgic din Reșița, unde a stat 30 de zile. Activitatea cercului plastic de pe lîngă club a continuat cu organizarea cîtorva expoziții personale.

În momentul de față expun în sălile clubului profesoarele Sanda Moga și Maria Palade. Prof. Sanda Moga expune pictură în ulei, acuarelă și grafică, cuprinzînd o tematică variată. Predomină lucrările cu peisaje și subiecte din natură și de la țară. Sub raportul realizării artistice atrag atenția scene de muncă din activitatea obișnuită, mai ales în sate din Transilvania („Spălătoreasă", „Prelucrarea cînepii", „La spălat rufe", „La legatul viei" etc.). Preocuparea artistei pentru subiecte luate din viața școlii este ilustrată prin tablourile „Școlărița", „Primele lecții" și „Politehnizare". Tabloul „Primele lecții", în creion, surprinde o fetiță în ochii căreia se citește o mare dorință de cunoaștere. Lucrarea vădește posibilitățile artistei de a-și trata în adîncime subiectul.

Compoziția „Politehnizare", de asemenea în creion, reușește să ne comunice un aspect din munca de înarmare a elevilor cu deprinderi practice. Cine a văzut cu cît interes și cu cîtă plăcere lucrează elevii cu mașini și unelte în atelierele școlii, cîtă bucurie le dă crearea cu propriile lor mîini a unor obiecte utile va recunoaște autenticitatea compoziției menționate. Se simte, însă, că artista a luat contact cu asemenea subiecte de curînd și că, din această cauză, a preferat să prindă doar mișcarea, concentrarea, vioiciunea elevilor — neglijînd detaliul.

În expoziția profesoarei Maria Palade, care cuprind de asemenea o tematică largă, predomină două preocupări legate de evenimentele zilelor noastre. Prima se vădește în lucrările elaborate recent pe baza unor schițe luate la fața locului în timpul războiului, sau pe baza unor amintiri și arată atitudinea artistei de condamnare a uneltirilor războinice ale imperialiștilor („În spatele frontului", „Rămași singuri", „După atac" etc.). Deosebit de puternic impresionează tabloul „În timp de război". Vioara căzută jos, portativele răvășite, globul pămîntesc rostogolit pe podea, iar în mijloc un bărbat mai în vîrstă, cu mîinile încrucișate, cu privirea pierdută, neștiind la ce se poate aștepta. O frîntură din atîtea drame ale trecutului război, dar și o ocuzare, o dorință fierbinte ca asemenea fapte să nu se mai repete.

Cealaltă preocupare oglindită în tablourile Mariei Palade privește legarea învățămîntului de viață — munca elevilor în atelierele fabricilor sau în atelierele școlare — și este ilustrată prin lucrările: „La strung", „La practică", „La rabotează". Elevii zugrăviți la Maria Palade nu sînt apropiați de mașini cu oarecare sfială, dar atenți și curajoși. Lucrătorii le dau explicații și-i inițiază în tainele meseriei cu multă dragoste.

★

În agenda activității clubului se înscrie și recenta premieră a Teatrului de păpuși. Din repertoriul acestui teatru fac parte piesele „Dragostea celor trei portocale", „Prințesa mincinoasă", „Păsările unei fințe", „Lapoml de iarnă", „Petrică cel leneș", „Iepurașul îngîmfat" etc.

Axate pe subiecte accesibile elevilor de vîrstă mică, spectacolele colectivului au un important rol educativ. Preocupat de perfecționarea propriei măiestrii artistice, colectivul a reușit să se claseze pe locul III la concursul pe țară al teatrelor de păpuși. Pentru a îmbunătăți calitatea spectacolelor, recent s-a trecut la înregistrarea vocilor pe bandă de magnetofon.

Meritul colectivului de cinci persoane al teatrului de păpuși este cu atît mai mare cu cît membrii lui sînt totodată minuitori, mașiniști, operatori, electricieni etc.

Activitatea acestui colectiv al clubului nu se mărginește la raza orașului București. Astfel, colectivul a dat reprezentații cu piesa „Dragostea celor trei portocale" și în localitățile Tîrgoviște, Doicești, Pucioasa, Moreni.

MIHAIL TANASESCU

Note bibliografice

În Editura de stat didactică și pedagogică au apărut de curînd următoarele volume:

PRACTICA ELEVILOR ÎN PRODUCȚIE — de N. P. Bulatov.

Participarea elevilor la munca productivă contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea lor politehnică. „Practica elevilor în producție" de N. P. Bulatov, recent tradusă din limba rusă, este o carte care vine în sprijinul muncii cadrelor noastre didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic. Ea tratează probleme privind conținutul practicii în producție, alegerea ramurii industriale, planul, pregătirea și organizarea practicii, munca propriu-zisă a elevilor și felul în care se încheie practica.

Cercetînd experiența unor școli sovietice autorul constată că formele practicii în producție diferă de la o școală la alta, datorită condițiilor pe care le oferă întreprinderea unde efectuează elevii practica. Se insistă și asupra diferitelor forme de practică — de la faza observării pasive a procesului de producție, fără participarea directă a elevilor în muncă, și pînă la practica activă și sistematică care se desfășoară după un plan elaborat în comun de școală și de întreprindere. N. P. Bulatov consideră că această ultimă formă contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea politehnică a elevilor.

CARTEA LUCRULUI MANUAL (vol. I) — de Ilie Mirea.

În această lucrare autorul ne împărtășește cîteva aspecte din bogata sa experiență în legătură cu lucrările pe care le pot executa copiii în timpul orelor de lucru manual. Ea se adresează educatoarelor din instituțiile preșcolare și învățătorilor care predau la clasele I și a II-a.

Începînd cu jocurile cele mai simple și ajungînd pînă la cele care solicită operațiuni mai complicate, „Cartea lucrului manual" demonstrează amănunțit cum se pot confecționa diferite obiecte și jocuri, folosind materiale simple și la îndemîna oricui.

Cartea este bogat ilustrată cu planșe în două sau mai multe culori, în care sînt prezentate modelele obiectelor și jocurilor, precum și uneltele cu ajutorul cărora ele pot fi executate.

ÎNDRUMAREA DESENULUI ȘI MODELAJULUI ÎN INSTITUȚIILE PREȘCOLARE — de N. P. Sakulina.

În elaborarea acestei lucrări autoarea a pornit de la cercetarea experienței educatorilor sovietici. Ea critică poziția acelor pedagogi și metodiști care considerau activitățile de desen și modelaj ca importante numai pentru dezvoltarea aptitudinilor artistice ale copiilor, subliniind că în primul rînd trebuie luată în considerare importanța cognitivă a desenului și modelajului.

În continuare sînt prezentate diferite metode de observare a realității și de folosire a materialului intuitiv la activitățile de desen și modelaj. Cartea se încheie cu un capitol care tratează problema folosirii cuvîntului și a diferitelor mijloace intuitive la activitățile de desen și modelaj.

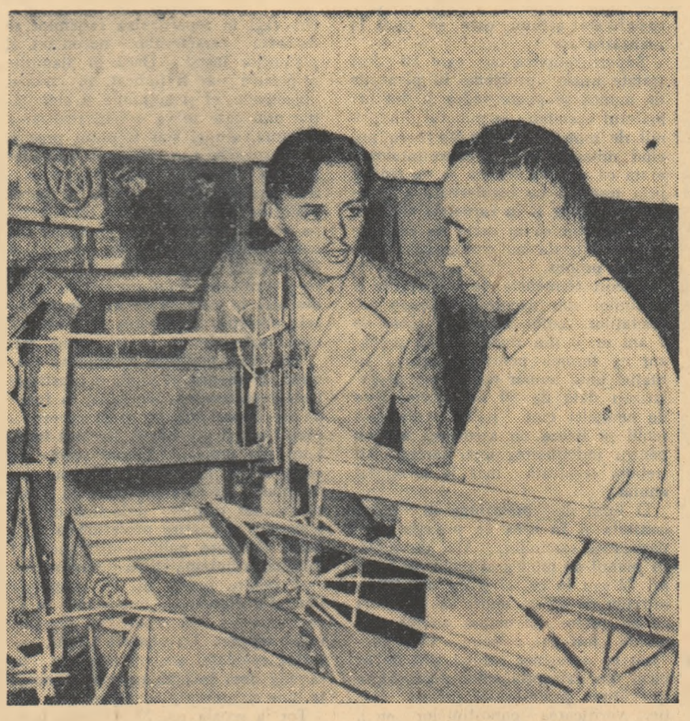

Milioane de tineri sovietici care urmează școala medie socotesc o sarcină de cinste participarea la munca în producție. Boris Ciumakov este unul dintre aceștia. După ce a absolvit cu deosebit succes școala medie, el s-a calificat în meseria de combiner direct în munca pe ogoare.

Au trecut doi ani și Boris a ajuns unul din combinerii fruntași ai gospodăriei sovhoz-tehnice din Nikonovsk, raionul Bronițk, regiunea Moscova. Pentru meritele deosebite dovedite în muncă și pentru remarcabila lui pricepere tehnică, Boris Ciumakov a primit din partea organizației de Comsomol a gospodăriei recomandarea pentru învățămîntul superior și a fost admis în anul I al Institutului de mecanizare și electrificare a agriculturii din Moscova.

Acum, Boris Ciumakov se străduiește să devină și un student fruntaș. Iată-l pe tînărul comsomolist, încîntea unui examen, primind o consultație din partea bătrînului profesor D. M. Almetov.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.